

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Mart 2008, Yıl 12, Sayı:256 Fiyatı:1.50 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-ÇERPE-HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

Doğru Sendikalar Birlik Sağlanmalıdır!

■ Hükümetin sendikaları ve çalışanları bölme aracı olan şu anki protokol masası dağıtılmalıdır!

Protokol masasında "sol" sendikaların dışlanması ve uzlaşmacı, gerici sendikaların masaya dahil edilmesi reddedilmelidir!

■ Tüm "sol" sendikalar bir araya gelmeli, uzlaşmacı, gerici sendikalar ve diğer örgütler dışlanarak teşhir edilmeli ve doğru sendikal birlik sağlanmalıdır!

■ Sömürsüz, insanca bir düzen için örgütlü, birlikte mücadeleye!

■ Oluşturulacak sendikal birlikle yeni bir protokol masasının oluşumu zorlanmalı ve yeni zemin "sol"

sendikaların toplumun tüm çalışan kesimlerinin ekonomik ve sosyal kazanımlar elde etme mücadelesinin alanına dönüştürülmelidir!

■ Çalışanların sömürden kesin kurtuluşu bu mücadeleyi ileri taşımalarına ve kendi iktidarlarını kurmalarına bağlıdır!

Milli Meseleye İki Yaklaşım

Milli Mesele Üzerine

Stalin'in millet tanımında kullandığı maddeler hangi şartlarda ve nasıl formüle edilmiştir?

Bu maddeler, ulusların burjuva uluslar olarak oluştuğu dönemde ve emperyalizm öncesi, Marksistlerin milli sorunu dünya çapında bir sorun, milletler ve sömürgeler sorunu, proleter devriminin bir yan sorunu olarak ele almadıkları bir dönemde formüle edilmiş.

Emperyalizm döneminde bağımsızlığı savunulan sadece bu kıstaslara uyan burjuva uluslar değildir. Bunu Hindistan örneği üzerinden anlamak mümkün. Bunu Stalin'den Afganistan üzerine alıntı yapmayı seven herkesin Afganistan'ın bugün bile aşiretlere bölünmüş halini gören herkesin anlaması o kadar zor olmasa gerek. Tek zorluk ulusların burjuva kavranışı ve aşırıya varan dogmacı çözüm arama çabaları. ■ devami sayfa 12'de

Milli Mesele Ve Kuzey Irak

Milli meselede emperyalist politika demek, kardeş kanı demek. Türk ordusunun kuzey Irak harekatı ABD emperyalist Büyük Ortadoğu Projesi'nin (BOP) bir parçasıdır. Harekat baştan sona ABD Genelkurmayı ile TC Genelkurmayı'nın sıkı bir işbirliği içerisinde yürütüldü.

Türk burjuva ordularının kuzey Irak'a operasyon düzenlemesi ilk değildir. Daha önce defalarca K. Irak'a operasyon düzenlemiştir. ABD'nin Irak işgalinden bu yana bölge, ABD ordularının kontrolü altında olduğu için ABD Genelkurmayı, Türk ordusunun K.Irak'ta faaliyet göstermesine engel oldu. Güneydoğuda yaşayan Kürt halkının ulusal haklarını tanımayı ısrarla reddeden Türk burjuvazisi, Kürt milli hareketinin silahlı kanadının K.Irak'ta güçlenmesini bahane göstererek Irak'a operasyon düzenlemeyi planladı. ■ devami sayfa 11'de

Bu Sayı Neler Var...**Makaleler**

Neler Oluyor Neler.....	3
Sami'nin Temel Çelişkisi.....	4
Devletin Parası Yok.....	7
Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen	
Yalanlar.....	9
Milli Mesele ve Kuzey Irak.....	11
Milli Mesele Üzerine.....	12-13

Köşe Yazıları

Sosyalist Gözlem.....	5
Yakın Takip.....	7

Haber-Yorum

E.K.İ.M.'den Emekçi Kadınlar Günü	
Etkinliği.....	5
Vadili Belediye Başkanı Ne Yapmak	
İstiyor?!.....	6
Öğretmen Döven Rejim İstemiyoruz!.....	6
Tek Çıkar Yol Genel Grevdir!.....	7
Belediye Emekçileri de Ayakta.....	10-11
Türkiye Tersanelerinde Ölümüne Karşı Grev!.	11

Kültür-Sanat

Sihirbaz.....	8
Askerlik Arkadaşı.....	8
Anıt.....	8

Bilim Dünyası

Güneş Enerjisi Çevreye Ne Kadar Zararlı?..	14
Hayat Ansiklopedisi'ne Ziyaretçi Akını.....	14
Verem Geri Geldi.....	14

Dünyadan

Petrol Tekelleri Irak'a Gitmeye Hazırlanıyor	15
CIA Gizli Uçuşları.....	15
Yunanistan'da Genel Grev.....	15
Almanya'da Kamu Çalışanları Grevde.....	15
Norveç İşçileri Genel Greve Hazırlanıyor....	15

Arka Sayfa

Doğru Sendikal Birlik Sağlanmalıdır!.....	16
Sendikalar 3 Mart'ta da Meclis'teydi.....	16

**KSG'den
Okuyucuya****Kıbrıs'ın Kuzeyi
Hareketleniyor**

Çeşitli ekonomik taleplerle sokağa dökülen sendikalar hükümet ve özellikle protokol görüşmeleri üzerine eylemler yaparken, yeni kurulan Barış Platformu da burjuva temelde barış, çözüm, AB üyeliği amacıyla etkinlikler düzenliyor.

Hükümetin uyguladığı liberal politikalar işçi ve emekçiler üzerindeki yükü daha da ağırlaştırırken, tüm sorunların çözümünü emperyalist bir çözümde gören siyasetler birleşerek, platformlar oluşturarak harekete geçiyor ve ülkedeki özellikle ekonomik temelli hareketleri bir zamanlar CTP'nin yaptığı gibi kendi potasında eritmek istiyor.

Asgari ücretin 1060 YTL brüt olduğu bir ülkede işçi ve emekçilerin eylemlerinin yükselmesi kaçınılmazdır.

Protokol görüşmelerinde "Memura 0 zam" diyerek süreci kopartan hükümete karşı memur sendikalarının eylemlere başlaması da bir o kadar kaçınılmazdır.

Ancak bu süreçte eksik olan nokta, işçi ve memur sendikaları arasındaki bağların gevşek ve koordinesiz olmasıdır.

Eğer işçilerin hak talepleri kazanılacaksa, emeğiyle geçinen tüm kesimlerin bu konuda çaba göstermesi gerekmektedir.

Eğer kamu emekçileri hak gasplarına ve keyfi uygulamalara karşı harekete geçiyorsa işçi sendikaları da bu sürece dahil olmak durumundadır.

Özellikle kamu emekçilerinin örgütlü olduğu sendikalar işçi sendikalarına, işçilerin hak ve özgürlükleri için mücadelelerine destek olmalıdır.

***

Koşulların daha da ağırlaşacağını görmek için kahin olmak gerekmiyor.

Önümüzdeki süreç 2000 döneminde olduğu gibi karmaşıklaşacağı benziyor.

Bunun içinde ekonomik zorluklardan kaynaklı taleplerin, grevlerin olacağı düşünülse de, tüm hareketlenmenin hangi potada eritmek istendiği ayrı bir muammadır.

Barış Platformu'nun kurulması da yine tesadüf değildir.

Eleştirdikleri CTP politikalarından farklı hiçbir alternatif ortaya koyamayan Barış Platformu ve üyeleri, hareketlenen/hareketlendirilen yeni süreçte nasıl bir rol oynayacaklar, göreceğiz.

Burjuvazinin yönetme tekniklerinden birisi de, sol tandaslı çıkışları sistemiçi sola entegre ederek eritmektir.

Sosyalistler buna izin vermeyecek!

Neler Oluyor Neler...

1980 sonrası Türkiye'nin gelişmesiyle bağıntılı herkesin üzerinde anlaşıtı bazı tespitler vardır.

1980 askeri darbesi ABD'nin ve IMF'nin istekleri doğrultusunda gerçekleştirilmiştir.

Özal, bu darbenin ve darbecilerin oluşturduğu ortam çerçevesinde IMF memurluğundan TC Başbakanlığına ve Cumhurbaşkanlığına geçiş yaptığında TC'nin tüm kurumlarıyla ABD (ve İngiltere) ile uyumlu bir gelişme göstereceği, onlar ne isterse yerine getireceği, sözün kısası ABD-İngiliz şer ortaklığı tarafından yönetilen dünya emperyalist sisteminin tutarlı bir alt parçası olacağı, bunun için gerekli herşeyin de yapılacağı belli olmuştu.

O günlerden bugünlere yapılan herşey bu çerçevede ele alınmalıdır.

TC, yani büyük, orta ve sağ kanat küçük Türk burjuvazisi varlık ve yokluğunu ABD-İngiltere şer ittifakının varlık ve yokluğuna sıkı sıkıya bağlamıştır. Bu bağ içinde de dünya devletler arası ilişkilerinde belirli ve oldukça "iyi" bir yere oturtulmuştur. ABD-İngiltere şer ittifakına bin bir alanda tam bir hizmet sunmakta, ona karşılık olarak da geri ülkelerin gelişmişleri arasına yerleştirilmektedir, ve de korunmaktadır.

Yunanistan ve Kıbrıs Cumhuriyeti (KC) bu olguya AB ile cevap vermek istediler. Ama ve nasıl ki bu çaba Saddam'a pek yaramadıysa, onlara da pek yaramayacağı iyice ortaya çıktı.

Dünyadaki emperyalist devletler arası ilişkiler konusunda ise herkes arasında tam bir anlaşma yok.

Bazıları ABD-AB arası ilişkilerin çatışma-çelişme, anlaşmazlıklar içerdiği, bunlar arası zıtlıkların arttığı vb. konusunda genel geçerliliği olan ama somut diplomatik gelişmeler karşısında işe yaramayan bir yaklaşıma takılıp kalıyorlar. Olgu şudur ki; AB'nin büyük güçleri olarak Almanya-Fransa, ve hadi diyelim İtalya, ABD-İngiltere şer ittifakının hegemonyasından kurtulamamışlardır ve o hegemonyanın taleplerine uymaktadırlar. Uyumsuzluk şartlarında başlarına neler geleceği konusunda tam bir korku ve beceri yoksunluğu içindedirler. ABD-İngiltere şer ittifakının askeri ve casusluk faaliyetleri dışında bir dünyada mahvolmaktan korkmaktadırlar. ABD-İngiltere şer ittifakının arkasından doğru dünya halklarının kanını içmekten memnundurlar, bunun karşılığını da ABD-İngiltere şer ittifakına fazlasıyla ödemektedirler. Japonya için de durum budur.

Rusya'yı soymakla meşgul olan hırsızlar takımı için de durum budur. Onların bağımsız varlık göstermeleri palavradır. Ve bu palavra en son ve en kesin haliyle Kosova olayında tekrar ortaya çıkacaktır. Rusya tam bir kuşatma altına alınıyor, ama bu hainler sürüsü bu kuşatma sayesinde varlıklarını korumayı ümit ediyorlar -ABD-İngiltere şer ittifakının dünya üzerindeki hegemonyası olmazsa onlar ne yapabilirler? Kime petrol ve gaz satacaklar?- Almanlar, Fransızlar ABD-İngiltere şer ittifakının hegemonyasından kopuyorlar mı ki onlar kopsunlar? Saddam kopmaya zorlandı da ne oldu?

Toparlarsak:

Dünya devletleri arası ilişkilerde ABD-İngiltere şer ittifakının hegemonyası hala daha sürmektedir. Diğer emperyalist güçler dünya emperyalizminin, dolayısıyla kendilerinin hayatını sürdürmenin tek yolu olarak bu hegemonyaya baş eğmeyi görmektedirler. Fransızlar dahi tam bir teslimiyeti seçmişlerdir.

TC bu dünya sisteminde ABD-İngiltere şer

ittifakına tam bir uyum gösteren ülkeler arasında, bu şer ittifakının tam bir kulu kölesi pozisyonundadır ve bu sayede de korunup kollanmakta, Güney Kore benzeri konumlar kendilerine sunulmaktadır.

Kürtlerin özgürlüğü:

Bu konuya işte bu genel çerçevede yanaşmak gerekir. Yukarıdaki çerçeve doğruysa Kürtlerin TC'den kopmaları olayı şimdilik büyük güçlerin açık desteğini alamayacaktır. TC'yi silahlandıran ABD-İngiltere şer ittifakının TC'nin bu silahlarla Kürt hareketini bastırmasına karşı çıkmayacağı, ve de onu silahlandırmaya devam edeceği açıklık kazanacaktır.

Bu da emperyalizm şartlarında özgür olmak isteyen ulusların işçi sınıfı hareketini ve komünist hareketi göz bebekleri gibi koruyup kollamaları gerektiğini, onların emperyalizme karşı zaferi örgütlenmemiş ulusların kurtuluşunun imkansız olduğu genel tespitinin geçerliliğini Kürt ulusuna zorla ve zorbalıkla öğretecektir. Ve bu dersin herkes tarafından öğrenilmesi gerektiği, acilen değilse de yakında Türklere de malum olacaktır!

"Gülme komşuna gelir başına" sözleri Türk atasözleri arasındadır.

Kosova:

Kosova'daki gelişmeler dünya devletler arası ilişkilerde herkesin izlemesi gereken gelişmelerdir.

Burada uluslararası burjuva hukukta var olan ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği ilkesi ilk defa açıkça çiğnenmektedir. Bunun Kosova'ya özgü bir ilk ve son olduğu sözleri gerçekleri yansıtmamaktadır. Çünkü Kosova'yı bağımsız devlet olarak tanımadan da şu anda sunulan "özgürlük" çerçevesinde yaşatmak mümkündür. Kıbrıslı Türkler onlardan çok daha azıyla bunca yıl yaşatıldılar.

Kosova'yı bağımsız devlet olarak tanıma faaliyetinin başını çeken ülkeler hangileri? ABD-İngiltere, Almanya-Fransa, ve tabii ki TC!

Olaya TC açısından baktığımızda TC'nin ilk dörtlü ile birlikte bir beşli oluşturduğu görülecektir. İtalya'yla altılı. Bu beşli-altılı içinde TC'ye önemli görevler verilemiştir ve TC bu önemli görevleri yerine getirmiştir (Doğu Avrupa ülkelerinin, SSCB'nin, Yugoslavya'nın çökertilmesi, İslamcılığın çeşitli türlerinin bu işlerde kullanılması gibi). Ve işte bunun karşılığı olarak TC askeriyesinin silahları ve örgütlenmesi yenilenmiş, bu yenilenme işinde mafya faaliyetleri üzerinden kazanılan paralar devreye sokulmuş (Doğu Avrupa ve SSCB gençliği yanında Batı Avrupa ve ABD gençliği de eroınmanlaştırılmış) Türk büyük burjuvazisine ve de orta konumlardaki müslüman "Anadolu kaplanlarına" ihracatçılık ve turistlere hizmetkarlık hakkı tanınmıştır -tabii ki Türk ve Kürt ve de müslüman işçilerinin hoşafını çıkartarak.-

Kosova'nın tanınmasında TC'nin ilkler arasında olması onun bu tür planlarda aldığı rollerle doğrudan bağıntılıdır. Bu bize Nazi Almanyası'yla işbirliği yaparak komşuları aleyhine bir yerlere gelmeye heveslenen (ve de Naziler tarafından heveslendirilen) Polonya'nın aç gözlü ve dangalak burjuvalarını ve de asker, sivil ve dini bürokrasisini hatırlatmaktadır. Bugünlerde Alman Nazileri'nin rolü ABD-İngiltere şer ittifakı tarafından üstlenilmiştir. TC'yi yönetenler de Polonyalı oluyorlar galiba!

Diğer güçler niye dört elle sarıldılar bu tanıma işine?

Bu devletlerin ABD-İngiltere şer ittifakının

oluşturduğu çerçeve içinde emperyalistlik yaptıklarına ve emperyalist dünya düzeninden nemalandıklarına değinmiştik. TC'nin de aktif yer aldığı faaliyetler sonucu değil mi ki Batı Almanya Doğu Almanya'yı yuttu ve ayrıca bu Almanya Yugoslav cumhuriyetlerinden Hırvatistan ve Slovenya'yı yuttu?! Tüm doğu Avrupa ve SSCB'de sermayesine etkinlik alanı elde etti. Ve tüm bunlar ona ABD-İngiltere şer ittifakı (ve TC) tarafından verildi. Almanların ABD-İngiltere şer ittifakının hegemonyasını kabullenmesi ve de onlara bolca tarafından haraç vermesi, karşılığını almasını gerektirmektedir. Bu karşılık onlara ABD-İngiltere şer ittifakı (ve TC ve de tabii ki Fransa) tarafından verilmektedir.

Kosova'nın tanınması olayının ardında işte tüm dünya düzeyinde başkalarının başına açılacak belalar, üretilecek savaşlar ve bu arada Almanların kucacağına itilecek ülkeler ve milletler oyunu vardır. Hele hele bunlar arasında Rusya'nın Kafkaslar'daki otonom cumhuriyetlerin Rusya'dan kopartılması için faaliyet planları varsa Almanlar ABD-İngiltere şer ittifakının hegemonyasını niye yıpratsın ki? Hele hele TC de bu işte üstüne düşeni her zamanki gibi aşırı ucuza yapmaya dünden razı ise?

Ama bu işlerin Rusya'ya doğru yöneltilmesi fazla tehlikeli olabilir. Belki orası biraz daha yavaş ele alınabilir. Ama Avrupa'da o kadar fazla çok uluslu devlet var ki! Kaşı babam kaşı. Yunanlılar bile Türk isyanından korktuklarını ilan etmek zorunda kaldılar. Sadece Avrupa mı? Değil! Bu işin Asyası var (hele hele Hindistan ne de güzel karıştırılır), Afrika, Güney Amerika...

Hem böylece dünyayı yönetemedikleri olgusunun üzerine kül serpilir, hem de iyice mahvolan ülkeler Almanlara, Japonlara hediye olarak sunulur.

Çok hayvanca, çok barbarca planlar değil mi?

Evet. Doğruya doğru!

Tacikistan'a bakın...

Mevcut büyük güçler dünyayı yönetemiyorlar. Bunun en son örneği Tacikistan'dır. İnsanların açlıktan kırılması olayına insanların yığınlar halinde soğuktan dondurulması olayı eklendi. Tacikler donuyorlar. Donarak ölüyorlar.

Tabii ve malumu olduğu üzere Tacikler "Türk kökenli" ve de tekrar müslümanlaştırıldılar. "Kurtarıldılar" yani.

Kıbrıslı Türkler de dert yanıyorlar "biz nasıl kurtarıldık" diye. Taciklere bakın ve ne kadar şanslı olduğunuzu anlayın! Beterin de beteri vardır. Şükredin halinize!

Hele hele bir de yakında bir Kosova da siz olursanız, deme keyfinize.

"Veya Kosova edecekler bizi" derdine düşen Rum kesimi her türlü tavize zorlanırsa, deme keyfinize.

TC aldı başını gidiyor. Irak'tan da Türkmen payı gelecek. Kürtler de bitirilecek.

Bak sen? Bu işler böyle sürüp gidecek ve TC'ye de Almanlar usulü sus payı mı verilecek acaba?

Hitler Nazileri Saraçoğlu'na vermedi, ABD-İngiltere şer ittifakı mevcut TC yönetimine verecek mi?

Bir müddet verecek.

Tito ve Yugoslavya'ya da verdiydi bir zamanlar! Hem de neler neler!

İşçi yoldaşlar dünyanın ve ülkelerinin kurtuluşunun kendi omuzlarında olduğunu öğrenmek zorundalar. Komünistler de!

Yakın Takip

akif_aksakal@yahoo.com **Akif AKSAKAL**

Koş Türkiye Koş

Türkiye'de ortalık bembeyaz.

Benim gibi yıllardır kar görememiş bir insan evladı olarak heyecanlandırıcı bir durum olsa da bu, Türkiye'deki garibanın kabusu...

"Kış, zengin mevsimidir" derler.

Doğruya doğru; yakacak sıkıntısı çeken, yoksul insanlar için karın hiçbir romantizmi, estetiği veya çekiciliği yoktur.

Kıbrıs'ta bile havalar biraz soğuduğunda elektrik sobası yakıp yakmama arasında gidip gelen, gazlı sobaya bir bidon gaz almak için matematikle epey boğuşan bizleriz.

Oradaki adam ne yapsın...

Kış o derece sert bastırdı ki, okullar bile tatil edildi.

Dikkat ettiniz mi bilmem, okulların tatil edilmesine en çok öğrenciler seviniyor.

Neye işaretir bu?

Okullarını sevmediklerine, aldıkları eğitimden memnun olmadıklarına, okula gitmenin artık gına getirdiğine olmasın?

Bu durumda Maarif Bakanlığı önemli bir sorunla; yani insanların okula güven duymadığı, sevmediği ve istemediği sorunuyla karşı karşıya olduğu sonucu çıkmaz mı?

Ama maarıfte ne gam...

Adamlar o soğukta okullara ulaşım mümkün olsa bile yakaktan kâr etmek için okulları tatil ediveriyorlar.

Zaten verdikleri eğitim de şıkar birşey değil!

***

Türkiye'de dinsel gericiilik yıllardan beri sorundur.

Laikliğin bekçisi olduğu iddia edilen askeriye teşkilatından tutun hükümetlere, emperyalist güçlerden alın yerel patron takımına kadar alayı dinsel gericiiliğin şu ya da bu biçiminden bir şekilde beslenmiyorlar mı?

RTÜK, işi gücü kalmamış, ekranlardaki alkollü sahnelerin silinmesine takmış kafayı...

Almış eline kronometreyi, şu dizide şu kadar saniye şarap içildi, bu filmde bu kadar dakika rakı sofrası var diye sansür çalışmalarına başlamış.

RTÜK'ün kafası iyi mi ne?

Bu tür tuhafıklar ayık kafayla pek yapılamaz da...

***

Yazının esas konusu eğitim sisteminde de aynı durum devam etmiyor mu?

Zorunlu din derslerinde iki sayfalık "diğer dinler" kısmının dışında öğrencilere zoru zoruna Sünni İslam inancı aşılanmıyor mu?

Laik olduğu iddia edilen Türkiye'de gencecik beyinlerin din derslerinde yüzünden nur akan cami imamı kılıklı öğretmenlerin karşısında ne işi var?

Din dersine ne gerek var?

Büyük ekonomik güce sahip, sermaye sahibi tarikat çevreleri hangi ellerce güçlendiriliyor?

Dünyanın dört bir yanına okullar ve yurtlar kurarak "İslam Ordusu" oluşturanlar nereden çıkıyor?

Laik bir ülkede Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ne işi var?

Devletin kafası iyi mi ne...

Bunca gericiilik ayık kafayla pek yapılamaz da...

***

Bir arkadaşım anlatmıştı;

Ortaokulda din dersi hocası öğrencilere soruyor:

-Çocuklar eve girdiğinizde selam verir misiniz?

-Eveeeet.

-Kime?

-Annemize, babamıza vb...

-Peki evde kimse yoksa yine selam verir misiniz?

-Hımı?

-Vereceksiniiz!

-Kime hooaaam?

-Cinlereee! Onlar siz yokken evinizi bekler. Eve girdiğinizde önce sağa sonra sola "Selamünaleyküm" diyeceksiniz.

Bizim arkadaş; "Onlar da bize aleyküm selam derse napalım hocam? Korkup kaçarsak günah olur mu?" diye sorar.

"Bilim insanının" yanıtı okkalı bir tokat olur.

İşte böyle bir eğitim sistemi içerisinde yetişen beyinlerden Malatya katliamını, Sivas'ı, Çorum'u, tarikatçılığı, sarığı, cübbeyi beklemek abes mi?

Burada bile okullara imamları sokmayı denemediler mi?

Nereye varacak bu işin sonu?

Çıkmadı mı bu işin suyu?

Vadili Belediye Başkanı Ne Yapmak İstiyor?!

Ülke işçi ve emekçilerinden kesilen vergiler nerelere harcanıyor? Ödenen vergilerin halka hizmet olarak dönmesi gerekirken gerici, ırkçı propaganda ve örgütlenme için harcadığı bir kez daha ortaya çıktı. Vadili'de yaşanan olaylar bunun en açık göstergesi. KSP, kendisine ulaşan bilgileri değerlendirerek, konuyla ilgili aşağıdaki bildiri yayınladı.

Vadili Belediye Başkanı Ne Yapmak İstiyor?!

Son günlerde, Vadili Belediyesi'nin

çocuk parkında, bizzat Belediye tarafından tutulan ve ödenen bir "ressamın" faaliyetleri bölge halkı arasında tartışma konusu olmakta ve tepki doğurmaktadır.

Ödenekli park "ressamı", çocuklara çizdiği "üç hilalli", "bozkurtlu" figürlerle, gerici, ırkçı ideolojilerin propagandasını belediye eliyle yapmaktadır.

Vatandaşın vergileriyle elde edilen gelirler, barışsever insanlarımızı faşist ideolojileri pompalamak amacıyla harcanmaktadır!

KSP, bu konunun üzerine gerekli makamlar tarafından gidilmesini zorunlu görmekte ve bu durumu kamuoyunun bilgisine getirmektedir.

Çocuklarımız, barışın, geleceğin, ilerinin resimleriyle büyümelidirler!

Gerici, faşist, ırkçı resimler ve ideolojilerle değil!

Halkın parası, halka yararlı, onun çıkarları için gereken işlere harcanmalıdır!

Gözünü kan bürümüş ideolojilerin propagandası için değil!

Tüm ilerici kitle örgütlerine, sendikalara ve (duyarsa) "devlet makamlarına" bildiririz.

Öğretmen Döven Rejim İstemiyoruz

CTP hükümeti faşizan uygulamalarına devam ediyor. Dıştan bitirme sınavlarının yapılmasına usulsüz olduğu gerekçesiyle karşı çıkan ve eyleme giden KTOEÖS üyeleri, Sedat Simavi Endüstri Meslek Lisesi önünde polis şiddetiyle karşılaştı. Sendikali öğretmenleri tartaklayan polis tavrı birçok kurum ve kuruluş tarafından da protesto edildi. KSP de olayı bir bildiri yayınlarak protesto etti.

ÖĞRETMEN DÖVEN REJİM İSTEMİYORUZ!

KTOEÖS üyesi grevci öğretmenlerin, Sedat Simavi Endüstri Meslek Lisesi'nde gerçekleştirdikleri eylem

karşısında polisin şiddet kullanmasını şiddetle protesto ediyoruz.

Haklı taleplerle yola çıkan öğretmenlerin üzerine polisi salan hükümeti ve hükümete hükmedenleri lanetliyoruz!

Dün gerçekleşen olaylarda 5 öğretmen hastaneye kaldırılmak zorunda kalmıştır.

Öğretmenler, polis zoruyla yapılan sınavlara karşı bir mücadele süreci içerisindeyiz.

Devamlı diyalogdan bahseden, sorunları çözme

niyetinde olduğunu iddia eden hükümet ve Eğitim Bakanlığı'nın diyalog ve çözüm anlayışı bu mudur?

Öğretmenlerin üzerine polisi saldırtmak ve dövdürmek midir?

Faşizan tedbirlerle hak arama mücadelesi veren sendika ve

üyelerini yıldırma çalışarak dikensiz gül bahçesi yaratmaya çalışan rejim istemiyoruz!

Emekçiye el kaldıran bir sistem istemiyoruz!

KTOEÖS'ün yanındayız!

E.K.I.M KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ KOL FAALİYETLERİ BAŞLADI!

E.K.I.M. KURSLARI YENİ BİNAMIZDA BAŞLAMISITIR, İLGİ DUYANLAR KAYIT YAPTIRABİLİRLER. Bilgi için: 0533 877 93 00 Adres: Şehit Sıtkı Hasan Sokak No:5 Kızılbaz Lefkoşa

Devletin Parası Yok

Eğitim Bakanlığı Gıcır Gıcır

Eğitim sistemindeki sorunlar her gün gündeme geliyor. Öğretmen sendikalarının eylemleri, talepleri, grevleri birbirini kovalıyor. Bakanlık, "Öğretmenlerin talepleri bile belli değil" derken, sendikalar çarşaf çarşaf talep ve sorun yayınlıyorlar. Bakanlık, "karşılıklı diyalog sorunu var" demeye getirirse de, aslında ortada diyalogdan bol bir durum yok. Birisi istiyor, diğeri vermiyor. Reddetmenin, yok saymanın adına da "diyalogsuzluk" deniyor, sorunun üstü örtülmeye çalışılıyor.

Öğretmen sendikaları, okullardaki aksaklıkları devamlı gündeme getiriyor. Malzeme sıkıntısı çeken, bilgisayar başlanıp da masası "unutulan" okulların haddi hesabı yok. Daha geçtiğimiz ay Bostancı İlkokulu'nda 60 adet sıra ihtiyacı gündeme geldi. Bakanlığın tavrı, depodan 10-15 tane sıra yollamak oldu. Tedrisat sistemi, eskiye, rahleler üzerinde eğitime mi gidiyor? Çocuklar yerlere serilip "rahlelerini" açıp, içlerine de matematik kitaplarını koyup ilim irfan mı öğrensinler? Okulun damı çöküyor, öğrenciler yaralanıyor, bozuk malzemeden dolayı okullara adım atılmıyor, ama Eğitim Bakanı'na göre gidişat harika! Her gün yeni kantin ihaleleri açılıyor, elini öpene üç-beş kuruşa kantinler veriliyor, bir nevi özelleştiriliyor, Bakanlığın hala daha parası yok. Para yok ama gidişat da harika. Eksikler çok ama bir bir gideriliveriyor. Eksiklikleri giderilenler okullar olmayınca, Eğitim Bakanlığınca hak vermek gerekiyor. 60 sıra talebine 15 sıra yollayarak karşılık veren Bakanlığın parkeleri yenileniyor, gıcır gıcır ofis malzemeleriyle, bilgisayarlarla donatılıyor. Asıl eksiklik bu değil mi zaten? Gıcır koltuklarda oturmayınca, koskoca Bakanlık çalışabilir mi hiç? Çocuklar yerlerde sürünsün, rahlelerinde eğitime devam etsin nedir ki?! Bağışlanan bilgisayara masa yok. Bilgisayarı bulduklarına şükretsinsin! Tavla oynar gibi açıp baksınlar bilgisayarlara. Öğretmenler protokol görüşmelerinde dirsek çürütsün! Eylem falan yapsın. Polisle arbede yaşasın! Maaşa zam istedikçe, "arsız, yüzüstü, tembel" lafını işitsin. Bakanlığın ihtiyacı çok! Ama para yok!

Gürcafer Boşuna "Gür"lemiyor!

Gazetemize ulaşan bilgilere göre, devlet kendilerine daha fazla para kazandırmazsa işçilerin sigorta ve

ihtiyat sandığı primlerini yatırmayacağı tehdidini savuran, işçilerin elini ayağını bağlayıp da fidyeye isteyen adamlara benzeyen son "Al Capone" Cafer Gürcafer'in Sigortalar Dairesi'ne trilyonlarca liralık birikmiş borcu var. Dar gelirli borcu olduğunda ne inkar eder, ne de öder. Ama Gürcafer bu birikmiş trilyonluk borcun yanında bile geçmiyor. Adını dahi ağzına almıyor. Ödemiyor da... Kimse de bu adama çıkıp, "Be efendi, sen zaten trilyonlarca liralık sigorta borcunun altındasın. Daha neyi tehdit ediyorsun? Senin işçilerinin sigorta primlerini öder gibi bir halin mi var?" demiyor. Sanki primleri günü gününe, hiç aksatmadan yatırmış da, sorumlu davranan işadamı havalarında caka satıyor Gürcafer. Gürcafer "gürleyip" duruyor! Gürcafer bunlardan sadece bir tanesi. Dileyen Sigorta Dairesi'ne gidip, kimin ne kadarlık borcu var öğrenir. "Sigortasız işçi çalıştırmak yasak!" diyerek büyük bir sosyal hizmete imza atan hükümetin Sigorta Dairesi'nden yolu geçmiyor olsa gerek. Bir telefon açsaydınız bari? Açıp sorsaydınız kimin ne kadar borcu olduğunu. Sonra da binseydiniz tepesine? Ama yok... Hükümet, sigorta borçlarına indirim, af getirmek için didinip duruyor. Ne de olsa ekonomi gelişiyor. Bu ekonomi devamlı patronlara gelişiyor. Sigortası yatmayan işçininse çalışmaktan sadece kol kasları gelişiyor. Devlet sigorta borçlarının tamamını toplasa, bu ülkede maaş zammı da yapılır, yaşam koşulları da iyileşir. Ama yok! Devletin bu işlere ayıracak zamanı da yok. Hem bu işler hep bürokrasi gerektirir. Masraftır. Fuzuli masraftır. Kemer sıkma dönemine girdiğimiz şu sancılı günlerde boşu boşuna alacak peşinde koşturmayın devleti! Masraf çıkartmayın devletin başına! Trilyoncular nasıl olsa alınır. Devlet ne için var ki? Müteahhidi, ihracat-ithalatçıyı, tekstilciyi, bilim patron takımını korumak kollamak için değil mi? Nedir bu yaygara?!

Birinci, Yine Birinci

Genç TV'nin sahibi Ertan Birinci, herkes tarafından takdir edilen bir işadamı. Öyle sevilir sayılır ki, bir dediği iki edilmez. Devlet manzarası güzel bir yerde kocaman bir arazi vermiş Ertan Birinci'ye. Kalkınma Bankası da, 2 milyon Dolar'lık krediyi gözünü kırpmadan çıkarmış. Kalkınacak Birinci... Kalkınma Bankası'nın görevi de zaten o. Arazi de devletin, devlet de Birinci'nin sayılır. İsteyecek de vermeyecek

miydi? Şimdi kocaman, yepyeni Genç TV binasını diksin de görün bakın nasıl kalkınıyor memleket. Hem koskoca Genç TV'ye yakışmıyordu öyle yolüstü küçük binacık. Kalkınsın Birinci. Birinci bu işte de birinci. 2 milyon Dolar'a eğitimdeki sıkıntılar, işçiye, memura zam, altyapı sorunları giderilmez miydi? Yok, biz değil Birinci kalkınacak. Asgari ücret 1060 YTL brüttür be efendiler! 2 milyon Dolar nere, 1060 brüt nere? Haberiniz var mı?

Devlette Para Yok. Bu Para Bir Bize mi Yok?

Piyasada dönen paralara baktınız mı? Yazının başından beri aldığımız bilgiler üzerinden birşeyler yazdık, çizdik. Trilyonluk sigorta borcundan tutun da, Kalkınma Bankası'nın milyon Dolar'lık kredilerine, trilyonluk arazilerden patron takımını yine trilyonlardan kurtarmaya yarayacak af girişimlerine kadar, ne çok para lafı ettik? Zenginin malı züğürdün çenesini yormak zorunda... Hele o para, züğürdün sırtından birilerinin cebine aktarılıyorsa, züğürt adam dünyayı ayağa kaldırırsa yine yetmez. Yağmur yağdığına altyapı yokluğu nedeniyle ortalığın insan dışkısı olduğu bir memleket burası. Milyon Euro'lar yatırılıp cehennemin dibinden santral getirilmesine rağmen, ve tüm "çözdük" lafazanlıklarına rağmen, elektrik kesintileriyle yaşamaya alışmış bir jeneratörler cenneti burası. "Ekonomi gelişiyor" diye milyon Dolar'lık arazilerin birilerine peşkeş çekildiği, doğanın katledildiği, dağların bile kemirilip eritildiği bir ada burası. Memura zam vermeyen, işçiyi 1060 YTL'ye mahkum eden, yemeye, içmeye, barınmaya, elektriğe, suya dünyanın parasını isteyen bir ekonomik yapı var! Ancak ya ortada dönen paralar? Demek ki birilerinin yemesi için birilerinin aç kalması gerekiyor... Birileri yalan dolanla iş çevirip bizi kazıklayacak ki ekonomimiz gelişsin. Birileri trilyonluk servetler yapacak, beleştiren halkın sırtından nemalanıp, onun vergilerinden oluşan paraların, milyon Dolar'ların üstüne konacak ki, çark yürüsün. Bunlardan az biraz sıkıntıya girin, Gürcafer mesela, çıkar sahaya, bağlar elini kolunu ağzını işçinin, dayar kafaya "namluyu", "ya daha fazla para, ya da bu işçi sigortasız kalır" deyiverir!

Piyasa tırtıklandıkça tırtıklanır, yiyecekler artık aksırıp tıksıramaz hale gelir, ama yine de devlette para yoktur. Bu devletin parası ancak emekçilere yoktur.

Tek Çıkar Yol Genel Grevdir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi hükümetle sürdürülen ve sendikaların protokol görüşmeleri sorununun çözülmesi için hükümete 20 Mart'a kadar süre tanınması üzerine 22 Şubat tarihinde işçi ve memur sendikalarının birliğini temel alan ve genel grev çağrısı yapan bir bildiri yayınladı.

TEK ÇIKAR YOL GENEL GREVDİR!

Hükümetle yapılan protokol görüşmelerine katılan yetkili sendikaların eylemleri Kıbrıs'a damgasını vurmaya devam ediyor.

Hükümet, yıllardır yapılan mali protokollere koyduğu imzalara sahip çıkmamaktadır. Geçtiğimiz yıl yapılan görüşmelerde karar altına alınan KDV iadeleri ortadan kaldırılmış, dahası KDV oranları artırılmıştır.

Yaşam daha da pahalılaştı, tüm harçlar, vergiler, pul ücretleri zamlanmıştır.

Memura siyaset yasağının kaldırılacağı vaatlerini ileri süren CTP hükümeti bunu yerine getirmemektedir. 4 yılda %100'ün üzerinde maaş zammı yaptığını ileri sürerek yeni zamlara kapıyı kapatan hükümet, bu 4 yılda hayatın yüzde kaç pahalılaştığından

hiç bahsetmemekte ve memura zammı reddetmektedir. Onlarca maddelik protokolün sadece birkaç maddesini yerine getirip diğerlerini hasıraltı eden hükümetin tavrı kabul edilebilir değildir ve dolayısıyla sendikaların eylemleri ile talepleri haklıdır, desteklenmek zorundadır.

Hükümet ülkede milli gelirin yükseldiği ve ekonominin büyüdüğüyle devamlı övünürken, iş protokol görüşmelerindeki sendika taleplerine geldiğinde ekonominin daraldığından, küçüldüğünden bahsedebilmektedir.

Üstelik bunu, kendine bağlı kurumların verilerine dayanarak ileri sürmektedir.

Hükümet bir karar vermek zorundadır. İş zamma, hayat pahalılığının karşılanmasına, KDV iadelerine geldiğinde mi sıkıntı yaşamaktadır? Hani büyüyor, gelişiyor ve refah toplumu oluyorduk?

Memur sendikaları, şimdiye kadar ne elde ettilerse mücadeleler sonucunda kazanmışlardır. Bunun içinde grevler,

eylemler, çetin görüşme ve pazarlıklar vardır. Hükümetçi bir kısım medya devlet memurlarının aldıkları maaş ile işçilerin aldığı ücretleri kıyaslayarak kamu emekçilerini "açgözlülükle" suçlamakla, işin bu yönünü gözden kaçırmaya çalışmaktadırlar.

İşçilerin de insanca bir ücret ve yaşam hakkı vardır. Bunu en çok hakeden de onlardır. Ancak işçiler asgari ücretle, iş güvencesiz, sendikası bir şekilde çalışmakta, sefalet koşullarında yaşamaktadır. Sendikalaşmanın önündeki engeller derhal kaldırılmalıdır. İşçi sendikaları da,

bu ülkede özel sektöre el atmak zorundadır. İşçiler sendikalarında örgütlenmelidir. İşçilerin hak arama mücadelesine kamu emekçileri, kamu emekçilerinin direnişlerine de işçiler destek vermelidir. Emeğiyle geçinen insanların üzerinde büyük oyunlar oynanmakta ve insanlar yoksulluğa itilmektedir.

Bu hükümetin sahte "emek-emekçi" söylemlerine karşı,

Başta işçiler olmak üzere tüm emekçi

kesimlerin hak arama ve özgürlük mücadeleleri için,

Her geçen gün pahalılaştan, zorlaşan yaşam şartlarının iyileştirilebilmesi için,

Yıllardır imzalanan protokollerde verilen sözlerin yerine getirilmesi için tek çıkar yol, genel greve gitmektir.

Tüm bunlar hayata geçirilene kadar her türlü demokratik mücadele şekli kullanılmalıdır!

Tüm işçi ve memurlar sendikalarda örgütlenmeli ve sendikalarının bu mücadeleyi vermesini sağlamalıdır!

İşçiler, kamu emekçileri, tüm onurlu ve namuslu emekçiler birleşerek ülkede genel grev ilan etmek zorundadır!

Artık başka yolumuz kalmamıştır!

İşçi-memur ele ele genel greve!

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir.
Babanızın, annenizin, ablanızın,
abinizin yaşam kavgasını ele alıp
yansıtacak, onların bir günlük ekmek
mücadelelerini ifade eden yazı veya
şiiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak
için dört gözle bekliyoruz.

**LİDERLER NE ZAMAN
BARIŞI KONUŞURSA**

Savaşın gelmekte olduğunu
Genel halk bilir.
Liderler savaşı ne zaman lânetlerse
Seferberlik emri yazılmış demektir.

Bertolt Brecht
(Şiiirler 1913-1956, Methuen yayınları.)
İngilizce'den çeviri - aydın adamoğlu

ASKERLİK ARKADAŞI

Askerlik arkadaşını hiç unutmadı.
Ölü olanını.
Her yıldönümünde mezarına gitti.
Çelenk koydu, saygı duruşuna kalktı.

Yaşayanını ise ağzına bile almadı son yıllarda.
Her devlet ihalesinde,
Rakip firmanın yönetim kurulu başkanı
Her arazi alımında,
Hücumda, karşı hücum yapan düşman gibi
Sümgü takmış
Ortak çıktı önüne.

'Bu da şehit olsaydı keşke' diye geçirdi
içinden.
Bu vatan, çok daha huzurlu olurdu
Gözü göynü toklardan çok
Ölü açgözlülerden.

ANIT

Anıtı,
Duvarları kurşundan kalbur olmuş evin
hemen oralara diktiler.
Önünden her geçişimde düşünürdüm,
yurt savunmasında kaç kişiydiler?
Yaşları kaçtı?
Neydi düşenlerin adları?
Adları orada yazılı değil.
Yaşları da.
Bildiğim tek şey,
camları kırık pencerelerinin ilk boyası
cengârdı.
Ve kimin işiyse artık bilinmez
kupkuru Temmuz'da
eşek dikenleri sarar evi sarı sarı,
çelenk çelenk.
eşek arıları nöbet tutar üniformalı
ziyaretçi kabul edilmez.

SİHİRBAZ

a.adamoğlu

-Niye yalnız 8 Mart?
364 gün daha
kadınlar günü olsun
yıldı-

1. O kadın
buruşuk kirli mendilleri kaynatır, çitiler, serer, kurutur, ütüler
çekmceye yerleştirirdi.
Donları da, fanelaları da, gömlekleri de, pantolonları da,
pijamaları da.
Kaynatır, çitiler, serer, kurutur, ütüler, üst üste, yasemin de
atarak aralarına, inci gibi dolaba dizerdi.
Hiç de şikâyet etmezdi yaşamından. Offf bile demezdi.
2. O kadın
çocuğun birini okula hazırlarken, ağlayan diğerini kucağına alır,
karnındaki tekmelemesini kimseye belli etmezdi.
Bir yarım kadın. İnce ve zayıf. Kuru ve kırılğan. Dikkatli,
sorumlu ve çalışkan.
3. O kadın
yemek pişerken ortalığı temizler, yatakları düzeltir, süpürür,
toz alır, mermerleri siler, sökükleri diker, dantelleri kolalar,
çiçekleri suvarır, gözleri açılmamış kedi yavrularını okşar,
ipliğe ful dizer, komşu savardı.
4. O kadın
masayı kurar, kurtarır, kapları yıkar, kocasını sever, sabaha
kadar da tatlı uykusundan uyanarak açılanların üstlerini örterdi.
Offf demezdi. Bir kere bile.
5. O kadın
bir sihirbazdı. Başka birşey olamazdı. Tüm bu işleri bir güne
sığdırana ne derler ki başka?
Tüm kadınlar sihirbazdır demek ki.
6. O kadın
devrim de yapar istese. Bir istese, bir günde hem de. Ölü gibi
yorgun gelen kocası için işten. Esir doğacak oğlu için karnında.
Esirliğe boyun eğmeyi öğretilen kızı için okulda. Abra kadabra
gibi birşeyler fısıldasa örneğin aynada taranırken veya kahve
fincanını devirirken. Gelecek görmeyi beklemek yerine telvede,
kendi geleceğini hazırlasa.
7. O kadın
devrimci doğuran kadın, devrimi de doğurur istese. Emzirir, bakar,
giydirir, tarar, büyütür. Ana sevgisiyle hem de. Offf demeden.
8. Çocuk oyuncuğu.

Sovyetler Birliği Hakkında Söylenen Yalanlar

BÖLÜM 2

Mario Sousa

*İsveç Komünist Partisi [eski KPML(r)] üyesi
Stalin Arşivi çeviri birimi tarafından
Türkçeleştirilmiştir. (Şubat 2006)*

7) Efsanenin başındaki adam Robert Conquest

Burjuva basınında son derece sık alıntılanan bu adam, gerçek bir burjuva düzeni yardakçısıdır. Sözde kıtlıktan ölen milyonlarca insan hakkında en fazla yazı yazan iki kişiden biri olduğu için özel bir ilgiyi hak ediyor. Sovyetler Birliği hakkında İkinci Dünya Savaşı sonrası yayılan temel efsane ve yalanların kökeninde o bulunur. Conquest önce The Great Terror (Büyük Terör) (1969), sonra da Acı Hasat (1986) adlı kitaplarıyla tanındı. Conquest Ukrayna kıtlığında, Gulag çalışma kamplarında ve 1936-38 büyük duruşmalarında milyonlarca insanın öldüğünü yazdı, bunun için de İkinci Dünya Savaşı sırasında Nazilerle işbirliği yapan, ABD'ye göçmüş ve sağ partilerde yer bulan Ukraynalıları bilgi kaynağı olarak gösterdi. Conquest'in birçok kahramanı, 1942'de Ukraynalı Yahudilerin katledilmesine katılmış ve yönetmiş eski savaş suçluları olarak tanınıyor. Bu kişilerden birisi olan Mykola Lebed, savaştan sonra savaş suçlusuz olarak mahkûm olmuştu. Lebed, Nazi işgali sırasında Lvov'da güvenlik şefiydi ve 1942'de korkunç Yahudi kırımını yönetiyordu. 1949'da, CIA Lebed'i aldı ve dezenformasyon ajanı olarak çalışacağı ABD'ye götürdü.

Conquest'in kitapları korkunç ve ilkel bir anti-komünist tarzda yazılmıştır. 1969 tarihli kitabında, 1932 ve 1933 yıllarında açlıktan ölenlerin 5-6 milyonu bulunduğunu, bunların da yarısının Ukraynalı olduğunu anlatır. 1983'te Reagan'ın anti-komünist seferi sırasında ise, kıtlığı 1937'ye kadar uzatmış ve kurbanların sayısını 14 milyona çıkarmıştır! Tam zamanında gelen bu açıklamalar ödölsüz kalmaz: 1986'da Reagan'ın seçim kampanyası sırasında Amerikan halkını bir Sovyet işgaline hazırlamak üzere bir broşür yazması için anlaşma yapar. Yazının başlığı şöyleydi: "Ruslar geldiğinde ne yapmalı – hayatta kalma kılavuzu"! Bir tarih profesörü için garip bir çalışma!

Aslında, hayatını önce gizli servislerin ajanı olarak, sonra yazar ve Kaliforniya Stamford Üniversitesi profesörü olarak Sovyetler Birliği ve Stalin üzerine yalanlar ve çarpıtmalarla kazanan bir kişiden söz ettiğimize göre bunda garip olan hiçbir şey yok. Conquest'in geçmişi, 27 Ocak 1978 tarihli Guardian'da yer alan, İngiliz gizli servisinin dezenformasyon bölümünün, yani Enformasyon Araştırma Kurumu'nun (Information Research Department – IRD) eski bir üyesi olduğunun açıklandığı bir makalede anlatıldı. IRD, 1947'de kurulmuş (başlangıçta Komünist İzleme Bürosu olarak), başlıca görevi politikacılar, gazeteciler ve kamuoyunu etkileyebilecek diğer kişiler arasında söylentiler yayarak tüm dünyada komünizmin etkisiyle mücadele etmek olan bir kurumdu. IRD'nin faaliyetleri, hem İngiltere hem de dünya çapında oldukça yaygındı. Aşırı sağ ilişkilerinin ortaya çıkması nedeniyle 1977'de resmi olarak lağvedildiğinde, sadece Büyük Britanya'da yüzden fazla ünlü gazetecinin IRD'yle bağlantı halinde olduğu ve makaleleri için düzenli olarak malzeme aldığı ortaya çıktı. Bu, Financial Times, The Times, Economist, Daily Mail, Daily Mirror, The Express, The Guardian ve diğerleri gibi pek çok büyük İngiliz gazetesi için kuraldı. Guardian tarafından ortaya çıkarılan olgular gizli servislerin gazeteleri manipüle etme ve geniş bir kitleye ulaşma gücü hakkında bilgi veriyor.

Robert Conquest 1956'ya kadar IRD için çalıştı. Onun "çalışmaları" Sovyetler Birliği'nin sözde "kara kitabı"na katkıda bulundu: gerçek gibi sunulan ve kamuoyunu etkilemek için yayılan sahte hikâyeler. IRD'yi resmen terk ettikten sonra, IRD yardımıyla

kitaplar yazmaya devam etti. 1937 yılında Sovyetler Birliği'nde yaşanan iktidar mücadelesi hakkında yavan bir eser olan Büyük Terör adlı kitabı, gerçekte gizli servisler için çalıştığı sırada yazdığı yazıların bir derlemesiydi. Kitap IRD'nin desteğiyle yazıldı ve yayınlandı.

Yayının üçte biri, genellikle CIA kaynaklı kitapların yayın ve dağıtımını yapan Praeger Press tarafından dağıtıldı. Kitabın hedefi üniversitelileri, gazetecileri, radyo ve televizyonu etkileyip, yalanların halka yayılmasının sürekliliğini sağlamaktı. Conquest halen sağcı tarihçiler için Sovyetler Birliği tarihi üzerine en önemli kaynaklardan biri olmaya devam etmektedir.

8) Aleksandr Soljenitsin

Bu isim daima Sovyetler Birliği'nde hayatını ya da özgürlüğünü kaybeden sözde milyonlarca insan üzerine kitaplar ve makalelerle bağlantılı oldu: Rus yazar Aleksandr Soljenitsin. Soljenitsin kapitalist dünyada 60'ların sonunda The Gulag Archipelago (Gulag Takımadaları) adlı kitabıyla ünlendi. Kendisi de 1946 yılında anti-Sovyet propaganda yaptığı için karşı-devrimci faaliyetten 8 yıl çalışma kampı cezası aldı. Soljenitsin'e göre, Sovyet hükümeti Hitler'le uzlaşma yolu bulsaydı İkinci Dünya Savaşı'nda Nazi Almanyası'yla savaş önlenebilirdi. Sovyet hükümetini ve Stalin'i savaşın Sovyet halkına korkunç etkileri bakımından Hitler'den daha çok sorumlu olmakla suçladı. Nazilere duyduğu sempatiyi saklamadı. Bunun üzerine hain olarak mahkûm oldu.

Soljenitsin'in kitapları Sovyetler Birliği'nde ilk kez Nikita Kruşçev'in izni ve desteğiyle 1962'de yayınlanmaya başladı. İlk kitabı bir mahkûmun hayatını anlattığı "İvan Denisoviç'in Yaşamından Bir Gün" oldu. Kruşçev, Stalin'in sosyalist mirasıyla savaşmak için Soljenitsin'in metinlerini kullandı. 1970'te "Gulag Takımadaları" kitabıyla Nobel edebiyat ödülünü aldı. Kitabı kapitalist ülkelerde bolca dağıtılmaya başladı ve yazarı emperyalizmin Sovyetler Birliği sosyalizmiyle savaşımında en etkili araçlarından biri haline geldi. Çalışma kampları üzerine yazıları Sovyetler Birliği'nde ölen milyonlar hakkında propagandaya eklendi ve kapitalist medyada gerçeğin yansıması gibi sunuldu. 1974'te, Soljenitsin Sovyet vatandaşlığından ayrıldı ve önce İsviçre'ye, ardından ABD'ye göçtü. Bu sırada, kapitalist basın tarafından en büyük özgürlük ve demokrasi savaşçısı kabul ediliyordu. Nazi sempatisi, sosyalizme karşı propaganda savaşını engellememesi için saklandı.

ABD'de, Soljenitsin sık sık önemli konferanslara katıldı. Örneğin, 1975'te AFL-CIO Sendikası Kongresi'nin en önemli konuşmacısıydı. 15 Temmuz 1975'te, Amerikan Senatosuna dünyanın durumuyla ilgili bir sunum yapmaya bile çağrıldı! Konuşmaları büyük şiddet ve kışkırtma içeriyor, en gerici konuların propagandasını yapıyordu. Örneğin, ABD'nin Vietnam'a yeniden saldırması için ajitasyon yapmaktan çekinmemiştir. Dahası: Portekiz'de kırk yıllık faşizmin ardından ordunun solcu subayları 1974'te bir halkçı devrim sonucunda iktidarı aldığı Soljenitsin Portekiz'e Amerika'nın askeri müdahalesi için yaygaraya başladı, ona göre ABD müdahale etmezse bu ülke Varşova Paktı'na katılacaktı! Soljenitsin, Portekiz'in Afrika kolonilerinin bağımsızlıklarının tanınmasına da hep karşı çıktı.

Açık ki Soljenitsin'in konuşmalarının temeli sosyalizme karşı sonu gelmez kirli savaştan ibarettir - iddiaları Sovyetler Birliği'nde idam edilen milyonlardan Kuzey Vietnam'da tutsak edilen ve köleleştirilen on binlerce Amerikalı hakkında masallara kadar varıyordu! Kuzey Vietnam'da Amerikalıların zorunlu çalışmaya tâbi tutulduğu hakkında Soljenitsin'in fikirleri Rambo filmlerine ilham kaynağı oldu. ABD ile Sovyetler Birliği arasında barış lehinde yazmaya cesaret eden Amerikalı gazeteciler Soljenitsin tarafından potansiyel hain olarak ilan edildi. "Tank ve uçak bakımından ABD'den beş ya da yedi kat üstün" olduğunu iddia ettiği Sovyetler Birliği'yle baş edebilmek için silahlanmanın

hızlandırılması propagandası yaptı. Hatta Sovyetler Birliği'nin elinde ABD'dekinin iki, üç hatta beş katı kadar atom bombası olduğunu savunuyordu. Soljenitsin'in Sovyetler Birliği hakkında sözleri aşırı sağın görüşlerini temsil ediyordu. Fakat faşizme desteğinde daha da ileri gitti.

9) Franco faşizmine destek

Franco'nun 1975'te ölümüyle, faşist İspanyol rejimi politik yapı üzerinde hâkimiyetini kaybetmeye başladı. 1976 başında da İspanya'da yaşanan olaylar dünya kamuoyunun ilgisini çekmeye başladı. Demokrasi ve özgürlük için grevler ve gösteriler oluyordu. Franco'nun ardılı kral Juan Carlos toplumsal kaynaşmayı yatıştırabilmek için ülkeyi yavaş yavaş liberalleştirmek zorunda kaldı.

İspanyol politik tarihinin bu en önemli anında, Aleksandr Soljenitsin Madrid'de ortaya çıktı ve 20 Mart Cumartesi akşamı en çok televizyon izlenen saatte Directissimo adlı televizyon programında konuştu. Sorulacak soruları önceden bilen Soljenitsin, gerici açıklamaların her türlüünü yapmak için bu kürsüyü kullandı. Amacı kralın sözde liberalleştirme uygulamalarını desteklemek değil, aksine demokratik reformlara karşı çıkmaktı. Televizyondaki röportajında, 110 milyon Rus'un sosyalizm yüzünden öldüğünü ilan etti ve "Sovyet halkının köleliğiyle İspanyolların özgürlüğünü" karşılaştırdı. "İlerici çevreleri", İspanya'da diktatörlükten başka birşey görmeyen "ütopyacıları" da suçladı. "İlerici" derken demokratik muhalefette yer alan herkesi kastediyordu; liberal, sosyal-demokrat ya da komünist fark etmeksizin. "Geçen sonbahar" diyordu Soljenitsin, "dünya kamuoyu İspanyol teröristlerin, (Franco rejiminin idama mahkûm ettiği İspanyol anti-faşistler), geleceğinden kaygılandı. İlerici kamuoyu her zaman, bir yandan terörist eylemlere destek verirken diğer yandan politik reformlar talep ediyor... Hızlı bir demokratik reform isteyenler yarın ya da yarından sonra ne olacağını biliyorlar mı? İspanya yarın demokrasiyle tanışabilir ama yarından sonra demokrasinin totalitarizme dönüşmesini kim engelleyecek?" Gazeteciler bunun özgürlük karşıtı bir rejimi desteklediği anlamına gelip gelmediğini sorduklarında, Soljenitsin şöyle yanıtladı: "Özgürlüğün olmadığı tek bir yer biliyorum o da Rusya'dır." Soljenitsin'in televizyondaki açıklamaları İspanyol faşizmine açık bir destekti, ki bu ideolojiyi halen savunmaktadır.

Aleksandr Soljenitsin, geleneksel tarzda bir faşist ve Çar, Franco ve Hitler sempatisini. Sovyet ceza sistemi ve Sovyet insanının yaşamıyla ilgili dehşet tablolarının bir yaratıcısı olarak Batı'da uzun süre saygın bir "özgürlük savaşçısı" ve bir "edebiyat dehası" olarak göklere çıkarıldı. Soğuk savaş döneminde best-seller olan kitaplarını bugün kimse okumuyor.

Soljenitsin'in ABD'de 18 yıllık sürgünden sonra medya sahnesinde görülmemeye ve kapitalist hükümetlerden daha az destek bulmaya başlamasının nedenlerinden biri budur. Kapitalistler için Soljenitsin, sosyalizme karşı kirli savaşlarında kullanacakları gökten zembille inmiş bir hediye idi, fakat her şeyin bir sınırı var. Kapitalist yeni Rusya'daki politik gruplara Batı'nın desteğini belirleyen, bu grupların kanatları altında Rusya'da azami kâr getiren tatlı işlere girişip girişemeyecekleridir. Rusya'nın geleceğinde politik rejim olarak faşizm iş dünyası için faydalı görünmüyor. Bu yüzden Soljenitsin'in Rusya için politik programının Batı'dan destek bulma şansı yok. Soljenitsin'in Rusya'nın politik geleceği için istediği, basitçe Çar'ın otokratik yönetimiyle Rus Ortodoks Kilisesi'nin tarihi birliğinin geri gelmesi! Böyle bir politik aptallığa destek vermekte en berbat emperyalistin bile çıkarı olamaz. Batı'da hâlâ Soljenitsin'e destek arayanlar bunun için aşırı sağcı taşkafalara bakmak zorundalar.

Devam Edecek...

Belediye Emekçileri de Ayakta

Belediye Emekçileri Sendikası (BES), 4 Mart 2008 Salı günü bir uyarı grevi gerçekleştirdi. Saat 8:00'de başlayıp 10:00'da sona eren greve yaklaşık 200 belediye emekçisi katıldı. Belediye Sarayı önündeki uyarı grevinde, "Emeğe saygı, işçiye saygı", "Vur vur inlesin oturan boğa dinlesin", "Susma sustukça sıra sana gelecek" sloganları atılırken, BES Başkanı Birtan Aktolga basın açıklamasını okudu.

Yatmayan Maaşlar, Ödenmeyen Primler...

Uyarı grevinin nedenlerinin sayıldığı basın açıklamasında, 19 aydır maaşların zamanında ödenmediği ve banka taksitlerinden dolayı belediye emekçilerinin faiz borcu altında zor günler geçirdikleri kaydedildi.

Belediye çalışanlarının yıllık birikmiş izinlerinin de gasp edildiği

belirtilen açıklamada, "Belediyede çalışan personele ek mesai ücretleri ödenmemektedir. Bu yetmezmiş gibi yasa dışı olarak da bazı personellere ek mesailerini karşılığı gelişigüzel izinler verilmektedir. Keyfi olarak dakika dakika hesaplanan çalışma saatleri, personelin maaşına yansıtılmakta ve çalışmada huzursuzluk yaratmaktadır" denildi.

İhtiyat Sandığı ve sosyal sigorta primlerinin de yatırılmadığının altını çizen Aktolga, belediyede keyfi yapılan istihdamlar ve bunun sonuçlarına da değindi. "Personel istihdamı plansız ve kesintisiz şekilde devam etmekte, keyfi istihdam ve ücretler çalışanlar arasında adaletsizliğe yol açmaktadır. Belediye bütçesi bu şişirilmiş kadroyu kaldıramaz hale gelmiştir" ifadelerini kullanan Aktolga, yönetimi defalarca uyarmalarına rağmen belediyeye

hala daha yeni istihdamların devam ettiğini kaydetti.

Bozat'a Tehdit

BES Genel Sekreteri Savaş Bozat ise gazetemize yaptığı açıklamada, kendisinin sanayi bölgesindeki belediye işçileriyle yaptığı ve uyarı grevi kararına destek alınan toplantıdan çıktığı sırada LTB Başkanı Cemal Bulutoğulları'nın aracılığıyla toplantı yerine geldiğini ve kendisini tehdit ettiğini söyledi.

"Bu işlerin elebaşı sensin. Seni belediyede yaşatmayacağım. Seni öldüreceğim. Ölümün benden olacak" sözleriyle Bulutoğulları'nın üzerine yürüdüğünü kaydeden

Bozat, orada bulunan işçilerin müdahalesi ile LTB Başkanı'nın aracına binerek olay yerinden ayrıldığını, kendisinin de derhal polise giderek suç duyurusunda bulunduğunu ifade etti.

"Ben 11 yıldır belediyede çalışıyorum. Birçok başkanla çalıştım. Ama Cemal Bulutoğulları kadar duyarsız, çalışanın üç kuruş maaşına göz diken, yılların getirdiği sosyal hakları bir çırpıda alıp yok etmek isteyen bir başkana daha rastlamadım" diyen Bozat, grevin şimdilik uyarı mahiyetinde olduğunu, sorunlarının çözülmemesi durumunda tekrar durum değerlendirmesi yapacaklarının altını çizdi.

Emekçiler Ne Dedi... Emekçiler Ne Dedi... Emekçiler Ne Dedi...

Ayça Çıralı:

Maaşlarımız 19 aydır zamanında ödenmiyor. Sürekli bankalarda problem yaşıyoruz. Çeklerimiz devamlı geri dönüyor. Sosyal sigorta ve İhtiyat Sandığı primlerimiz maaşlarımızdan kesilmesine rağmen yatırılmıyor. Masrafları kendimiz karşılamak zorunda kalıyoruz. Ek mesailerimiz de ödenmiyor. Fazla istihdam yapıyor. 16 Temmuz'da yasa Meclis'ten geçtikten sonra istihdamların durdurulacağı söylendi ancak dün dahi yeni personel alımları devam etti. Biz bu süreci değerlendireceğiz. Koşulları hesaba katacağız. Şimdiye dek devamlı uzlaşmaya çalışan taraf biz olduk. Ancak işçinin mağdur edilmesine de göz yummayacağız. Eğer bir uzlaşma sağlanmazsa eylemlerimiz devam edecek.

İbrahim Sezikli:

Dün bankaya üç kez girdik çıktık ve kovulduk. Artık banka görevlileri, "Sen belediye personeli misin? O zaman kenarda bekle" diyor. Normal vatandaşta işlem yapılırken, belediye personeli dışlanıyor. Mimlenmiş durumdayız diyebilirim. Hepimiz, "Aman bu akşamı da atlatalım" diye devamlı borçlandık. Hala çeki cebinde duran arkadaşlarımız var. Bu bir uyarı grevidir. Henüz net bir durum yok ama benim görüşüme göre eğer gereken adımlar atılmaz ve sorunlarımız çözülmezse, geçici işçileri de sürece katıp belediyenin kapısına kilit vuracağız.

Savaş Bozat (BES Genel Sekreteri):

Dün öğleden sonra sendika Yönetim Kurulu toplanarak eylem kararı aldı. İşçileri bilgilendirmek üzere sanayi bölgesindeki şubeye gittim. Çalışanları 15:30'da topladık. Açıklamalarımızı yaptık ve çalışanların desteğini aldık. Şenlik içinde tam ayrılırken, Belediye Başkanı'nın "gara Mercedes'i" görüldü. Beni görünce, "Bu işlerin elebaşı sensin. Seni belediyede yaşatmayacağım. Seni öldüreceğim. Senin ölümün benden olacak" diye tehditler savurdu. Dondum kaldım. "Elini ayağın kıracağım" diyerek üzerime yürümeye başladı. Bu sırada üyelerimiz, "Genel Sekreter'e kalkan eller bize kalkmış sayılır" diyerek araya girdiler ve Belediye Başkanı bunun üzerine oradan uzaklaştı. "Gara Mercedes'ine" binip gitti. Polise gidip suç duyurusunda bulundum. İfademi verdim. Bakın, ben 11 senedir belediyede çalışıyorum. Birçok belediye başkanıyla çalıştım. Ama böyle duyarsız, çalışanın üç kuruş maaşına göz diken, yılların getirdiği sosyal hakları alıp yok etmek isteyen böyle bir başkana ilk kez rastladım.

Emekçiler Ne Dedi... Emekçiler Ne Dedi... Emekçiler Ne Dedi...

Yıldıhan Hüdasoy:

Maaşlarımızı gününde alamadık. İhtiyat Sandığı ve sosyal sigorta primlerimiz yatırılmıyor. Bu sorun 8-9 aydır sürüyor. Devletin öngördüğü personel sayısının çok üstünde istihdamlar devam ediyor. Bu bir uyarı grevidir. Belediye Başkanı gerekli adımları atmazsa, bu süreci tekrar değerlendireceğiz ve

mücadelemize devam edeceğiz.

Birtan Aktolga (BES Genel Başkanı):

Sorunlarımızı üç noktada özetleyeceğim.

1) Maaşlar zamanında ödenmiyor. 19 aydır bu böyle. Bize söylenen ise, bankada nakit paranın bittiği. O zaman neden bizi Universal Bank'a muhtaç ediyorlar? Gecikmeden dolayı tüm personelimiz bankalara olan taksitlerinden, kredi kartı borçlarından dolayı gecikme faizi ödemek zorunda kalıyor.

2) Sosyal sigorta ve İhtiyat Sandığı primleri, çalışanlardan kesilmesine rağmen gasp edilerek ilgili mercilere ödenmiyor. Son Çalışma Bakanı'na gittik. Sosyal sigorta faizlerinin düşürülmesi yolunda çalışmaları var. Bu bittikten sonra primlerin ödenmesine dair Bakanlığa söz verildi. Ocak 2008 sosyal sigortaları da ödendi. Ancak İhtiyat Sandığı ödemeleri konusunda belli bir ortaklaşma yok.

3) Personelin su borçları, tüm söylemlerimize rağmen

yasa dışı olarak personel maaşlarından kesildi. Ne taksitide bağlamayı ne de maaşları ödemeyi düşündüler. İtirazlar sonucunda sorun Belediye Meclisi'ne gitti. Oradaki görüşmelerde, borçların geriye dönük olarak ödeneceği söylenerek taksitlendirilmesine gidileceği belirtildi. Ancak bu da gerçekleşmedi.

Aşırı istihdam yapılıyor. Belediye Başkanı 850 diyor, ancak 900 ve belki bu rakamın daha da üzerinde personel vardır şu anda. Ve personel alımı halen devam ediyor. Bu istihdamlar, partizanca ve keyfi şekilde yapılıyor. Adamlarına keyfi olarak şube müdürlükleri dağıtılıyor. Bize para yok derken, bunlara barem 17/B çektirip personel üzerinde baskı kurmaya çalışıyorlar. Belediye Başkanı Bulutoğulları, dün sendika Genel Sekreteri'nin üzerine yürüyüp "Seni öldüreceğim" gibi ifadeler kullandı. "İşten atma" tehdidinde bulundu. Genel Sekreterimiz de bunu

polise bildirdi. Ama biz bunu Genel Sekreterimize yapılmış bir hareket olarak değil, tüm işçilere yapılan bir baskı ve sindirme girişimi olarak değerlendiriyoruz.

Sorunlarımız çözülmezse süresiz greve gideceğiz. Bu sürece tüm belediye çalışanlarını katacağız. Geçici işçiler de zaten yasal olarak belediyede çalışamazlar. Onların ne yazık ki hiçbir akitleri de yoktur. Belediye bu işçileri toplu iş sözleşmesine de dahil etmedi.

Milli Mesele ve Kuzey Irak

Milli meselede emperyalist politika demek, kardeş kanı demek. Türk ordusunun kuzey Irak harekati ABD emperyalist Büyük Ortadoğu Projesi'nin (BOP) bir parçasıdır. Harekat baştan sona ABD Genelkurmayı ile TC Genelkurmayı'nın sıkı bir işbirliği içerisinde yürütüldü.

Türk burjuva ordularının kuzey Irak'a operasyon düzenlemesi ilk değildir. Daha önce defalarca K. Irak'a operasyon düzenlemiştir. ABD'nin Irak işgalinden bu yana bölge, ABD ordularının kontrolü altında olduğu için ABD Genelkurmayı, Türk ordusunun K.Irak'ta faaliyet göstermesine engel oldu. Güneydoğuda yaşayan Kürt halkının ulusal haklarını tanımayı ısrarla reddeden Türk burjuvazisi, Kürt milli hareketinin silahlı kanadının K.Irak'ta güçlenmesini bahane göstererek Irak'a operasyon düzenlemeyi planladı. Bunu da, sahte bir anti-emperyalizm şovu ile, "Gerekirse biz ABD'yi de dinlemeyiz" havalarında yaptılar. Ama gerek Cumhurbaşkanı Gül'ün, gerekse Başbakan Erdoğan'ın ABD ziyaretlerinden sonra ABD'den istedikleri izni kopardılar. Ayrıca ABD ordusundan lojistik ve istihbarat desteği aldılar.

İşe önce PKK üslerini havadan bombalayarak başladılar ve nihayet kara hareketine dönüştürdüler. Sözde ABD'ye rağmen hareket edebileceğini iddia eden Türk ordusu, "ABD gir deyince girdi, çık deyince çıktı"...

Bu operasyonda Türk burjuvazisinin amacı, yükselen Kürt milli hareketini

sindirmek iken, aynı zamanda Amerika da K.Irak'taki Kürt yönetimine aba altından sopa göstermiş oldu. Onlara, "Kerkük petroleri konusunda benim dediklerime uymazsanız, Türk sermayesi sizi yutmaya hazırdır" mesajı verdi. ABD'nin ve işbirlikçisi TSK'nın BOP emelleri ve petrol çıkarları için yürütülen bu haksız savaş, kardeşin kardeşe kırıldığı rezil bir katliamdır. Basında da görüldüğü gibi, Türk ordusu saflarında bulunan Kürt kökenli insanlar "şehit" olurken, PKK militanları "terörist" olarak anıldı. Halbuki Türkü de Kürdü de aynı toprakların çocukları.

Daha öncekilerde olduğu gibi bu ve bundan sonraki operasyonlar da Kürt sorununu çözemez. PKK'nin yaklaşımı da Kürtleri kurtaramaz ve Kürt sorununu çözemez. Kürt ulusal sorununu burjuva çerçevede ve emperyalistlerden medet umarak çözmeyi ummak hedeflendiği sürece bu sorun çözülmeyecek ve Türkiye'de daha çok kardeş kanı dökülecek.

Her iki taraftaki milliyetçi, şovenist politika, bir kan davası gibi uzun yıllar sürecek ve kardeş kardeşi kırmaya devam edecektir. Gazetemizin bu sayısında, ulusal sorunun insanca çözümü, milli meselenin nasıl ele alınmasına dair iki sayfa ayrılmıştır.

Türkiye Tersanelerinde Ölüme Karşı Grev!

Türkiye'deki Tuzla Tersane İşçileri Komitesi ve bağlı oldukları Limter-İş Sendikası öncülüğünde 2 yılı aşkındır kötü çalışma koşulları ve iş cinayetlerine karşı mücadele eden tersane işçileri, geçtiğimiz Şubat ayında gerçekleştirdikleri grev ve eylemler ile sesini duyurmaya çalıştı.

Son 22 gün içerisinde 8 işçinin iş kazalarında hayatını kaybetmesi ile birlikte işçiler ve işverenler arasındaki gerginlik doruğa tırmandı. Yaklaşık 2000 işçinin katıldığı 2 günlük bir grev gerçekleştiren tersane işçileri polisin saldırısına maruz kaldı. Çeşitli sivil toplum örgütü ve siyasi partilerin de destek verdiği grevde polis 100'ü aşkın kişiyi gözaltına aldı. Polisin biber gazı ve cop ile müdahale ettiği ve 15 işçinin de yaralandığı bildirildi.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Cem Dinç, 7 ayda 18 işçinin iş cinayetine kurban gitmesinin tersanelerde vahşi kapitalizmin hangi boyuta geldiğini gösterdiğini ifade etti. Gerçekleştirdikleri 2 günlük grev esnasında yaşanan olayları ve devletin güvenlik güçlerinin işçilere adeta bir düşmanmış gibi saldırmalarının kabul edilemez olduğunu belirten Dinç, eylemlerin süreceğini ve talepleri kabul edilene kadar mücadeleye devam edeceklerini belirtti.

Tersane işçilerin talepleri şöyle sıralanıyor:

- * Taşeron sistemi kaldırılmalı!
- * İş güvenliği ve işçi sağlığı tedbirleri alınmalı!
- * Ağır ve tehlikeli işler yönetmeliği uygulansın!
- * İş cinayetlerinden sorumlu olan patronlar yargılsın!
- * Sigorta primleri asıl işveren tarafından yatırılsın!
- * İşçilerin kıdem ve ihbar tazminatları ödensin!
- * Çalışma süreleri günlük 7.5 saate indirilsin!
- * Gurbetçi işçilere barınma odaları sağlansın!
- * İşçilere çay molası verilsin!
- * Yemekhaneler düzeltilsin!

KSG olarak Türkiye tersanelerinde çalışan işçilerin bu haklı taleplerini destekliyor ve onlara devrimci dayanışma mesajlarımızı iletiyoruz.

Türkiye işçi sınıfı devrimci sınıf mücadelesi ile üzerindeki sömürü çarkını yıkacaktır.

Milli Mesele Üzerine

Stalin'in millet tanımında kullandığı maddeler hangi şartlarda ve nasıl formüle edilmiştir?

Bu maddeler, ulusların burjuva uluslar olarak oluştuğu dönemde ve emperyalizm öncesi, Marksistlerin milli sorunu dünya çapında bir sorun, milletler ve sömürgeler sorunu, proleter devriminin bir yan sorunu olarak ele almadıkları bir dönemde formüle edilmiş.

Emperyalizm döneminde bağımsızlığı savunulan sadece bu kıstaslara uyan burjuva uluslar değildir. Bunu Hindistan örneği üzerinden anlamak mümkün. Bunu Stalin'den Afganistan üzerine alıntı yapmayı seven herkesin Afganistan'ın bugün bile aşiretlere bölünmüş halini gören herkesin anlaması o kadar zor olmasa gerek. Tek zorluk ulusların burjuva kavranışı ve aşırıya varan dogmacı çözüm arama çabaları.

Emperyalizm döneminde sömürge ülkelerin emperyalist ülkelerden bağımsızlığı savunulur. Bu sömürge ülkeler burjuva gelişme öncesi oluşmuş ülkelerdir, sınırları hem emperyalizmin işgalleri hem de onlar öncesi gelişmelerle belirlenmiştir. Afganistan'da pek çok aşiret bir Afgan Emiri altında birleşmiştir. Kıstaslara uyan bir Afgan ulusu mu vardı? Hindistan'da 500 dil, bir o kadar da aşiret vardı. Bir tek Hindistan ulusu mu vardı?

Proleter devrimleri çağında, ulusların kendi kaderini tayin hakkıyla bağıntılı olarak burjuva ulus olma şartları aramak, Kaypakkaya türü bir gericiliktir.

Bunları terar tekrar belirtmenin gereği nedir?

Çünkü, sadece burjuva ulus olanların ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı yok. Burjuva ulus "olmayanların" da, sömürge halkların da, sömürge ülkelerin de bu hakkı var.

Yani şu veya bu topluluğun bir burjuva ulus olup olmadığını ispatlayarak onun ayrılma hakkının olup olmadığı sorunu çözülemez. Burjuva millet olmanın şartları var, o halde bir ulus, dolayısıyla ayrılma hakkı var. O şartların hepsi yok, o halde ulus değil, dolayısıyla ayrılma hakkı yok. Bazıları soruna bu şekilde yaklaşarak sorunu çözmeyi umut ediyorlar. Olayın böylesine dar, proleter hareketin ve kapitalizmin gelişmesinin yarattığı şartları düşünmeden yorumlanması ne anlama geliyor? Bu, hele hele bugünlerde, tam da burjuvazinin istediği burjuvaca bir oyun oynamak değil midir?

Somut olunmalı ve yapılan her bir önerme ve yapılan her bir iş proletaryanın emperyalizme karşı yürüttüğü dünya çapındaki mücadelesine destek olmalıdır, ayak bağı değil. Burjuvaya destek, proletaryaya köstek. Komünistlerin böylesi bir milli sorun çözüm türü için faaliyet yürütmeyeceklerini söyleme hakkımız olsa gerektir. Millet olmanın tüm kıstasları varmış, ayrılma hakkı varmış? Stalin Anayasası öyle demiyor ama. "Şartlar var ama ayrılıp da gideceği yer yok, Sovyetler Birliği'nin göbeğinde. O halde ayrılma hakkı yok" diyor. "Sınırdan ve gideceği yer var ama bir yudumluk lokma, küçücük bir ulus. Emperyalistler yer onu. O halde ayrılma hakkı yok." Ne oldu şimdi? Stalin ulusların ayrılma hakkını mı reddediyor? Yukarıdaki dar mantıkla gidersek varacağımız yer o olacaktır. Emperyalistlerin burjuva milli hisleri coşturup hedef şaşırtmasına yardımcı olunacaktır. Burjuva millet olmanın şartları var o halde ayrılma hakkı var. Bu hak, burjuva bir haktır ve proletaryanın kendini yönetme hakkının, emperyalizmi devirme hakkının önüne katıyetle ve katıyetle geçemez. İlk başta bunun anlaşılması gereklidir. Bu anlaşılırsa ve ulusların somut durumu, onların yaşamındaki gelişmeler de akılda tutulursa şu sonuca kolayca varılır:

Çok küçük ve güçsüz ulusların, ister millet olmanın tüm şartlarına sahip olsun; ister olmasın, emperyalizm tarafından çevrilmiş ama yine de "bağımsız", yani kendi başlarına bir yaşam araması günümüz dünyasında, yerel burjuvazinin satılmışlığı ve emperyalizm şartlarında palavrayla iştigaldir. Ve komünistlerin proletaryayı ve emekçi kitleleri

palavrayla iştigal ettirmeleri kadar mantıksız bir şey düşünülemez. Küçük uluslar birlikte yaşayacak birilerini bulmak zorundadırlar. Ve işte onlar ancak ve ancak doğru bir birliklik kurabilirlerse gerçekten de bağımsız bir yaşama kavuşabilirler, tüm Sovyetik uluslarla birlikte ileriye ve medeniyete koşan bir genel çerçeve içinde sonsuz özgürlük ve bağımsızlığa kavuşabilirler. Sovyetik şartlardaki Türki cumhuriyetlerle bugünlerin Türki cumhuriyetleri üstün koru bir karşılaştırmak, bu olguyu açıkça ortaya koyar.

Nasıl ki ayrılık iki yönlü olur - parçalanmış toplulukları bir araya getirerek toprak bütünlüğü sağlanarak ya da yan yana yaşamış ulusları iki ayrı devlet olarak bölerek, Sırbistan, Kosova gibi- bu küçük ulusların başka uluslarla birliği de iki yönlü olur. Bir tanesi burjuva küçük ulus "soydaş" ulus ile beraber hareket eder - Kıbrıs'ta olduğu gibi. Ve bu küçük ulusa bağımsızlık kazandırmaz. Onu büyük ulusun içinde asimile etmeye iter. Bir diğeri de küçük ulusun demokratik-sosyalist yolu seçerek demokratik-sosyalist çerçevede başka bir ulusla bir birliğe giderek özgür ve bağımsız gelişmesi sağlanır.

Başka bir ilerleme imkanı yoktur. Bu konuda yanlış yapılmamalıdır. Bu noktadaki herhangi bir tavır komünist hareketin tüm geleceğini o tavrı uyumlu olarak belirler. Bu konuda yanılma hakkı ve imkanı yoktur. Bu konuda doğruluk zafere, yanlışlık yenilgiye götürür.

4 KISTASIN FORMÜLASYONU

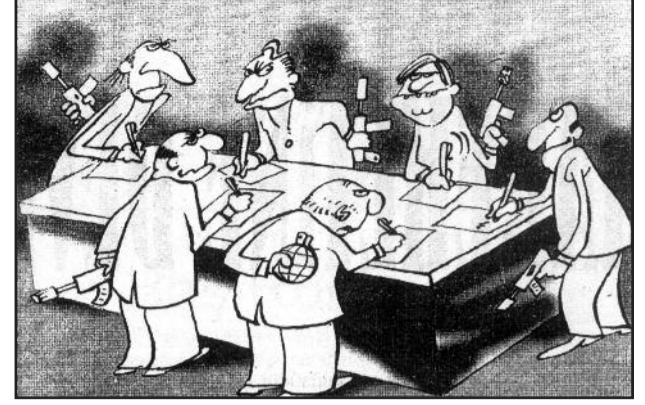
"Ulus; dil, toprak, iktisadi yaşam birliği ve ortak kültür biçiminde beliren ruhi şekillenme birliğinin hüküm sürdüğü, tarihi olarak meydana gelmiş istikrarlı bir topluluktur." (Marksizm ve Milli Mesele. J. Stalin. 1913)

Bu kıstaslar nasıl formüle edilmiştir?

Her bilimde nasıl yapılırsa öyle!

Buharı inceleyeceksen "mükemmel" bir buhar makinası yaparsın. Sosyal bilimlerde de öyle. Stalin tüm dünyadaki uluslara, onların oluşumuna bakıyor, elzem, belirleyici olanları en keskin olarak beliren örnekleri kullanarak özetliyor. Amerika ile İngiltere toprak birliği için kullanılıyor. Ne diyor orada? "Her ikisi de İngilizce konuşuyor olmasına rağmen". Stalin, Amerika'da İngilizce bilmeyen veya öğrenmekte olan Almanlar, İtalyanlar vb olduğunu, Amerika'nın kültürü farklı bir yumak olduğunu bilmiyor mu? Yerlileri bilmiyor mu? İkinci Dünya Savaşı sırasında Amerikalı Japon asıllıların hapse tıkıldığını biz bilmiyor muyuz? Biliyoruz. Ele alınan sorun Amerikan ulusunun oluşmasında karşılaşılan güçlükler değil, bir tek burjuva kültürün oluşturulmasında karşılaşılan güçlükler değil, yerlilerin haklarının yendiği, katledildikleri de değil. Ulusların oluşumunda toprak birliğinin rolü. Amerika'yı oluşturanlar esas olarak İngiliz asıllı. Aslı aynı olanların bölünmesinden, farklılaşmasından daha iyi bir örnek olur mu bu konuda? Olmaz. Demek ki örnekler her kıstası en belirgin, en açık seçik sergileyecek şekilde seçilmiştir. Bundan şu sonuç çıkar ki, kıstasların her birini her bir ulusta 4/4'lük bulmak imkansızdır. Hele hele herşey gibi burjuva ulusların da doğmak-kapitalizmin şafağında-ve gelişmek zorunda olduğunu akılda tutarsak. Hele hele burjuvazinin en küçüğünden en büyüğüne emperyalist eğilimli olduğunu, ulusları bölüp parçaladığını, bunun da ulusların oluşumunda ve tüm yaşamlarında problemlere yol açtığını akılda tutarsak.

Birincisi; ulusların oluşumu. Herşeyden önce şunu hatırlatmakta fayda vardır ki, ulusların sadece burjuva oluşumunu bilmez tarih. Tarih, ulusların sosyalist oluşumunu da bilir. Çarlık devrildiğinde Rusya proletaryası 250 tür halkın Çarın uluslar hapishanesinde yaşadığını gördü. Bunlar nasıl "uluslardı"? Tüm kıstaslara sahip uluslar mı? Hayır. Bu 250'nin büyük çoğunluğu kapitalizm öncesi şartlarda yaşayan halklar, "uluslar" idi. Bazıları nerede ise Amerika'nın yerlileri gibi yok olmanın eşiğinde olan gezgin kavimlerdi. Bunlar tabii ki burjuva uluslar değiller. Irklar, kavimler, halklar. Ama proletaryanın

iktidarı şartlarında bunlar da ulusların hak eşitliğinden faydalanırlar. Bu kavimlerden, kapitalizm öncesi şartlarda yaşayan az biraz geniş belirli topraklarda ve az biraz geniş bir nüfusa, az biraz siyasi kültüre sahip olanları, Türki halklar gibi, kendi cumhuriyetlerine, ayrılma hakkı olan cumhuriyetlerine bile kavuşurlar. Tüm şartlara sahip 4/4'lük burjuva uluslar olduklarından mı? Hayır. Ulus olmanın tarihten gelen - dil, toprak, kültür birliği gibi- her şartına sahipse bir halk, onları ekonomik gerilikleri (kapitalizmin ve sosyalizmin mümkün kıldığı ekonomik ilerleme ve birlik) ve kültürel gerilikleri nedeniyle ulustan saymamak, onlara "ulusal" eşitlik tanımamak vb. şeyler komünistlere, proletaryaya özgü değil, burjuvaziye onun emperyalist amaçlarına özgüdür. Komünistler, sosyalizm şartlarında, bahsi geçen tüm kıstaslara sahip olmayan ulusları o kıstaslara hızla ulaştırmayı görev bilir. Sosyalist içerikli ekonomik ve kültürel gelişme ile. Diğer yandan, sorunun "haklar" gibi soyut değil de pratik bir sorun olarak konulduğu şartlarda ve dünyada emperyalist canavarlar cirit atarken, nasıl olurda 5-10 bin nüfusuyla, geniş alanlarda gezgin aşiret hayatı yaşayan kavimlere, halklara "uluslara", Stalin Anayasası'nda değinilen uluslara, ayrılma hakkınız var denebilir? "Hak" lafı ardına saklanarak halkı aldatan sahtekar burjuvalar mıdır komünistler? Gerçekte, dünyanın o günkü şartlarında olamayacak, gerçekleşmeyecek bir şeyi niye varmış, olabirmiş gibi gösterebilirsin ki komünistler halklara? Komünistler, en gerçekçi ve en dürüst olan, olgulardan korkmayan, onlara dayanan ve bu sayede zafere ulaşanlardırlar. Sovyetlerin ve emperyalizmin tarihi herşeyi ak ve kara gibi açık etmişken komünistler niye saklasınlar ki gerçekleri halklardan?

Sonra, şu da hatırlanmalı ki, uluslar analarının karnından 4/4'lük doğmazlar. Burjuva uluslar kapitalizmin şafağında oluşmaya başladılar. (Kapitalizm öncesi şartlarda yaşarken iktidardaki proletaryanın desteğiyle sosyalizmi inşa girişen sosyalist uluslar da, sosyalizmin şafağında oluşmaya başladılar.) Bu oluşma süreci o kıstasların da olgunlaşma dönemidir. Oluşmakta olan uluslarda bu kıstasları 4/4'lük bulmak imkansızdır. Arayan bulur, aramayan bulmaz. Şimdi bir de bunlara ikinci faktörü, yani kapitalizmin ulusların hayatıyla oyun oynaması olgusunu, hepimizin bildiği üzere, çok zayıf kavimleri barbarlar olarak ilan edip pek çok yerde yok edişini hatırlarsak, ulusların oluşumunun pek de öyle tek düze olmadığını görürüz. Dünyanın hemen her tarafında uluslaşmayla ilgili problemler sürmektedir. Ve bu problemler bugün çeşitli emperyalist güçler tarafından kullanılmaktadır. Eskinin sosyalist uluslarını burjuva uluslara dönüştürme çabası bir başka alem.

Kürtler bir ulus mu? Bir ulus. Toprak bütünlüğü var mı? (3 devlete bölünmüşler. Bu, bu konuda ne anlama gelir? Tartış.), Ekonomik olarak aşiret halindeler, kapitalizm onları ekonomik olarak birleştirmemiş. Bir de 3 devlet arasında bölünmüşler. Aralarında sınır var. Ekonomik birlik nasıl olur? Olurunu ispatlamak isteyenler şöyle diyor: sınırdan geçip karşılıklı kaçakçılık üzerinden ticari ilişki kuruyorlar... Tartış... Dilleri bir mi? Değil. Zazalar var. Diğer Kürtlerle anlaşamıyor bile. Zazalar Kürt mü? Tartış. Alevilik-Sünnilik. Bir din, bir kültür mü? Tartış. İyi vallahi. Biz tartışalım duralım, burjuvazi-hem Türk hem de Kürt, bayram etsin. Hem Kürtleri bölmüş parçalamış, onları ekonomik, kültürel geri bırakmış hem de bize tartıştırıyor tüm kendi icadı olan sorunları. Milletlerin eşitliğini tanı, onlara her alanda destek ol ki hızla

gelişip uluslar arasındaki eşitsizlik kalsın. Onları bölme ayrı güçler arasında, al sana Kürt ulusu. Kıstaslarla uğraşmak da neyin nesi? Kıstaslara, o şartlara, Kürtlerin somut durumunu analiz etmek, onların kurtuluşunun en hızlı, en acısız nasıl mümkün olacağını tespit etmek için bakılmalıdır. Yani Kürtler arasında sınıf mücadelesinin içinde bulunduğu durumu kavramak için. Burjuva milli güçleri, feodal, emperyalist yanlısı güçleri, sosyalist güçleri anlamak için. Bölünmüşlük vb. sorunlara da aynı çerçevede bakılmalıdır. Bu sorunları Kürt milleti nasıl aşabilir? Komünizm bunu nasıl becerebilir? Gelişmeler nasıl olacak, vb... Kaypakkaya da kıstaslar tuzağına düştüğünden 1920'ler Kürtlerini "burjuva ulus" ilan etmek zorunda kalıyor. Bir ulusun ayrılma hakkına sahip olması için onda tüm kıstasları aramak eskiye ait ve gerici bir yaklaşımdır. Ayrılma hakkını tanımak amacıyla tüm kıstaslara sahip olmayan geri bir ulusta da bu şartları bulmak strateji ve taktiklerin formülasyonlarında yenilgiye götüren yanlışlara sebebiyet verir? Bu da, bu soruna yanlış yaklaşıldığında üretilen ikinci gerici türdür. Bir hata, önemli bir hata ise, başa pek çok belalar açar.

Türkleri ele alalım.

Daha 1920'lerde Ege'den Rumları, Doğudan (Kürt aşiretleri kullanılarak, onlarla birlikte) burjuva ulusal bilinçle sahip ve ulusal ayaklanma halindeki Ermenileri temizlediler. Kuzey batıda Lazları, sayısal azlıkları sayesinde, Türkleştirdiler. Kürtlere bunu yapamadılar, çünkü Kürtler bu eritme siyasetini yenecek büyüklükte. Erit erit bitmiyor. İşte Türklerin toprak birliği böyle sağlandı. Dahası Yunanistan'dan bir sürü Türk göç etti Türkiye'ye. Türkiye ve Türkler ta Afganistan'dan, Kafkaslar'dan Osmanlı döneminden kalma bağlarla oraların Müslüman halklarından "Türk asıllı" çok nüfus erittiler. Türkler böyle bir ulustur.

Türk burjuvazisinin aç gözlerini diktikleri "Türk asıllı" eski Sovyetler Birliği'ndeki Türki uluslarını bir kenara bırakalım, Yunanistan ve Bulgaristan'da Türkler yok mu? Var. Onlar arasında emperyalist Türk burjuvazisinin yaydığı karşı devrimci anavatanla birleşme arzusu ve siyaseti yok mu? Var.

Komünistler bu tür, yani burjuva (emperyalist) anavatanla birlik siyasetine genel kural olarak karşı çıkarlar, onun burjuva-emperyalist, işçileri bölücü, gerici karakterini teşhir ederler -bu siyaseti ancak ve ancak onu emperyalizmin dünya çapındaki gücünü zayıflatmak için, kendisi açısından daha zararlı emperyalist güçleri zayıflatmak için, yani dolaylı yedek olarak kullanabilme imkanı varsa desteklerler. Bu yaklaşım genellikle diplomatik güç olmayı, örgütlenmenin devlet türüne sahip olmayı, yani proleter devleti olarak iktidarda olmayı gerektirir. Burjuvalar ise bu siyaseti hem emperyalist amaçlarla, hem de işçileri, ezilen halkları bölmek, kendi gerici amaçlarını elde etmek için kullanırlar. Bu siyasetin üreticisi ve kullanıcısıdır. Bu siyasetin yol açtığı uluslar arası savaşların kıskırtıcısı ve örgütleyicisidirler. İkinci Dünya Savaşı sırasında İnönü-Saraçoğlu hükümeti SSCB'de Türki ve Müslüman halklar arasında böylesi karşı devrimci hisler üretmek için, anti-Sovyet ve Nazi Alman yanlısı, katliamcı ayaklanmalar düzenlemek için aktif bir şekilde çalışmıştır. Çeçenlerin ve Tatarların sürülmelerinin sorumlusu Stalin değildir. Hitler ve İnönü ve onların yerel gerici Nazi yanlısı önderleridir!

Burjuva Anavatanla birleşme gerici siyaseti yanında, II. Dünya Savaşı öncesi Polonya'da Beyaz Rusya ile birleşmek isteyen Beyaz Rusların devrimci Anavatanla (SSCB) birleşme devrimci duygu ve siyasetleri de vardı. Bu duygu ve siyaset devrimci bir duygu ve siyaset olarak ve genel kural olarak komünistlerin desteğini alır. Doğrudan bir yedek oluşturur.

Bulgaristan, devrim sonrası Türkleri Türk olarak tanıyor. Ayrılıp ayrı devlet kurma hakkını, sayıları az olduğu için tanımiyor. Ve bu Türkler Bulgaristan'ın

sınırının güneyinde, Türkiye sınırında, belirli bir bölgede yaşıyorlar. Nüfusu az dediysek, çok da az değil ve bir bölgede yoğunlaşmış. Ayrılma hariç tüm haklara sahipler. Ve diyelim ki Türk değil de, Bulgar Türk milletini oluşturuyorlar. Burjuva bir hakkı çiğnedik mi? Diyelim ki çiğnedik. Ne olmuş? Çiğnenmez mi? İlah mı bunlar, proletaryanın çıkarlarından yüksek mi bunlar? Değil. Bu bir. İkincisi, bu Bulgar Türk milleti Türkler tarafından emperyalist emellerle her zaman kullanılmıştır (bugün de kullanılmaktadırlar) ve bir ayrılık sadece burjuva Türklerin emperyalist amaçlarına hizmet eder. Sosyalist Bulgaristan'dan ayrılıp da nereye gidecek bu relatif olarak güçsüz ulus (ülke). Sosyalist Bulgaristan'a gidecekse zaten ayrılmaz. Ayrılırsa onun gideceği yer çevresindeki emperyalistlerce yutulmak. Büyük ihtimalle Türkiye tarafından. O da Yunanistan ve Sırbistan'la şavaşa yol açabilir. vs. Bulgaristan'dan ayrılırsalar ve gerici anavatanla (Türkiye) birleşseler, bunların Bulgaristan Türk milletliğinden birşey kalır mı? Kalmaz. Bunlar da burjuva, emperyalist Türk ulusunun bir parçası haline gelirler.

Benzer örnekler çok

II. Dünya Savaşı öncesi, ve "halkın sülalesi" takımının kavrayışının tersine Avrupa'da pek çok milli sorun vardı. Beyaz Ruslara değinildi. Ya Almanlar? Almanlar bölük pörçük edilmişti. Polonya'da, Çekoslovakya'da Almanlar vardı. Alman devleti de biriyğin anlaşmalarla pek çok "milli hakkını" kullanamaz durumdaydı. Naziler sağa sola saldırırken bunları kullandılar. II. Dünya Savaşı sonrası Sovyet etkisi altındaki tüm yerlerde milli bütünlüklü sınırlar çizildi; hemen hemen, mümkün olduğunca. Ve tabii Almanlar da ikiye bölündü. Halkın sülalesinin Alman türlerinden bazıları "Almanya emperyalisttir. Almanya'da milli sorun yoktur" diye fetva veriyordu. (Kaypakkaya olayı gökten düşmedi. TDKP onun esiridir. PKK da onu kullanır. Marksizm enternasyonalise, oportünizm de enternasyonalidir). Başka bir deyişle, II. Dünya Savaşı sonrası parça parça olan uluslar ortak toprak parçalarında birleşti, birleşik ve modern ve güçlü bir ulus da -Almanlar- bölündü. İki Alman ulusu mu ortaya çıktı? Şimdi birleşti. Tek Alman ulusu mu oldular? Emperyalizm ulusların başına, en gelişmişinin başına bile ne çoraplar örüyor. Örecek de. Ulusların oluşumu konusunda konuşurken bunların görülmesi gereklidir. Hangi güçler nasıl siyasetler güdüyorlar, nelere yol açıyorlar? Bunlara karşı komünizmin siyaseti ne olmalı? Sırplar ve Hırvatlar Bosna'da dağıntıktı. Nasıl da toplandılar "sınırları belli bölgelere". Bosna'daki Sırp daha önce Sırp ulusu değildiler de şimdi Sırp ulusu mu oldular? Yoksa Bosnalı Sırp ulusu mu? Komünistler tartışsın, burjuvazi de malı götürsün. Burjuvalar, güçler dengesi üzerinden devletler kuruyorlar. Ekmek keser gibi dünyayı kesip biçip belirli sınırlarda devletler oluşturuyorlar. Bu devletlerin içleri ulusal olarak farklı unsurlarla dolu. Sonra da dönüp o farklılıkları kullanıyorlar. Burjuva milliyetçiliğini işçileri bölmek, komünizmi imkansız, en azından güdük kılmak için ne güzel kullanıyorlar.

Olan nedir?

Burjuvazi, ister ulus olsun, ister ulusal azınlık, komşu ülkelerde kendi "ulusundan" birileri varsa -zaten o ülke topraklarında gözü olduğundan- "kendi" ulusundan bireyleri, milli azınlığı, milleti, komşusunda problem yaratmak için kullanacaktır. (Bu sıralarda ve aynı zamanda, komünizmi iyice gözden düşürmek için de). Hiçbir şey için değilse komşusunu zayıflatmak için. Çünkü o komşu da ilk fırsatta onu yiyecek.

Türkiye, Yunanistan, İran, Irak, Suriye... Hepsisi de birbirlerine karşı bu metodları, ve daha problemliler olan, muhalife karşı işbirliği metodunu kullanırlar. Birbirlerinin topraklarındaki "kendi" azınlıklarını kaşır durur bunlar. Ve birbirlerini yemek için fırsat kollarlar.

Milli mesele de (ister millet olsun ister milli azınlık) bunlara bu işte bir araç olur.

Bir de bu işin tam tersi bir gelişme örneği var tarihte. Yani farklı yerlerdeki ulusların birleşmesi değil de, aynı yerdeki ulusların farklılaşması. Hem Almanlar hem de Avusturyalılar Almandı. Hala daha Almanca konuşulur Avusturya'da. Gel gelelim tarih onları ayrı prenslikler olarak devletleştirdi ve bu onları ayrı uluslar olmaya yöneltti. Engels bir yerde Avusturyalıların Alman mı Avusturyalı mı olduklarına karar vermeleri gerektiğini söylüyor. Bildiğimiz gibi onlar Avusturyalı olmayı seçti. Hitler buna II. Dünya Savaşı'nda son verdi. Ama tutmadı. Yine Avusturya ve Avusturyalılar var.

Arapların hepsi bir Arap ulusu mu, yoksa tarihi gelişmeyle oluşmuş (şeyhler, prensler ve emperyalistlerce oluşturulmuş) her bir devletteki Araplar birer ayrı ulus mu?

Demek ki, "milli azınlıklar, milletler nasıl bir yöne doğru gidecekler" sorusu burjuvazi ve emperyalizm tarafından bir şekilde ele alınıyor, komünistler tarafından başka bir şekilde ele alınmalı.

Milletlik sorunu, milli azınlıklık sorunu katılmış, belli bir kılıfa sokulmuş ve böylece burjuvazi tarafından çözülmüş bir sorun değildir. Uluslaşma daha hala sürüyor. Milli azınlıklar daha hala kullanılıyor. Bölük pörçük azınlıklar bir araya bile getiriliyor. Belli bir akış, belli bir alt üst oluş, sürekli bir değişim gözümüzün içine bakıyor. Millet olmayan millet oluyor. Millet olan bölünüyor. Yok olmakla tehdit ediliyor. (Amerika'nın Kuzey Kore'ye tehdidi) Bir sürü kavim gözümüzün önünde yok oluyor. Irak'ta Şii Araplarla Sünni Araplar birbirini yiyor vs. vs...

Karmaşa hakim ve daha da karıştırıyorlar. Bir ülkedeki en ufak bir farklılık bile devletleştirilip kavga ve ayrılık nedeni yapıyor. Hele hele bugünlerde bu bir siyaset. Geri ülkeleri yönetme siyaseti. Eski sosyalist ulusları burjuvalaştırma siyaseti. Komünizmi gözden düşürme, onun ulusal sorunu çözme siyasetini çöp kutusuna atma siyaseti. Ulusların dünya üretimine katılmalarını önleme (fazla üretimi azaltma) siyaseti. Onların bu tür amaçlarını göremeyenler, onların bu amaçlarını yenilgiye uğratmak için ulusal sorunun Sovyetik çözümünün eskisinden bin kart daha elzem olduğunu göremeyenler ve taktiklerini bunlara uygun olarak düzenleyemeyenler ulusal sorunun çözümünde, dolayısıyla proletaryayı iktidara götürmekte yetersizdirler. Onlar milli sorunun çözümünde burjuva görüşlere esir kalacaklar ve dolayısıyla da emperyalistlerin yukarıdaki planlarını uygulamalarında yedek güç rolü, böylesi rezil bir rol üstleneceklerdir. Niyetleri bu olmayabilir. Ama siyasette niyet koskoca bir hiçtir.

Kimin umruna kıstaslar? Burjuvazinin değil. Komünistlerin vuku bulmakta olan olaylara bakmak yerine kıstaslarla uğraşıp durması dogmatizmdir. Hiçbir olayı anlamaya ve hiçbir problemi çözmeye katkısı yoktur bu yaklaşımın. Komünistler genel kıstaslar cenderesine hapsedememeleri kendilerini, olayları anlamak için kıstaslar cenderesinde çıkılmalı ve dünden bugüne gelişmelere ve olayların nereye gitmekte olduğuna bakılmalıdır. Bu süreçte hangi ulus ne yapabilir, emperyalizme değil de proletaryanın emperyalizmi yenmesine nasıl bir yönelimle katkıda bulunabilir? Bunlara bakılmalıdır. Komünistler dünyanın gidişinden, dünya proletaryasının gidişinden kopuk kalarak şu veya bu ulusu nereye götürebilir? Uluslar, dünya proletaryasının düşmanlarının içinde buldukları durumu kavramadan nereye gidecektir? Safi büyüklük ve küçüklüğün kalite farklarına yol açtığı iyi bilinir. Küçük uluslar ve ülkeler dünya proletaryasının güçlenmesine herkesten daha çok muhtaçtır. Yoksa burjuvalar onlarla oyun oynamaya devam edecekler. Ve küçük ve güçsüz ulusların komünistleri buna karşı birşey yapamayacaklar. Küçük uluslar çok güçsüzdür. Dolayısıyla onların komünistleri de çok çok güçsüzdür. Komünistler gerçeklere gözünü kapamaz.

Güneş Enerjisi Çevreye Ne Kadar Zararlı?

"Güneş enerjisi hiç çevreye zararlı olur mu?" demeyin. Güneş enerjisinden elektrik elde etmek için solar paneller, aküler ve elektronik devreler kullanmak gerekiyor.

Çok güneşli ülkelerde güneş enerjisinden elektrik elde etmek için kollar sıvanırken bilimadamları bu teknolojinin çevreye saçacağı kirliliği araştırmaya başladılar. Özellikle de solar paneller ve akülerin zehirli maddeler muhteva ettiği, tartışmanın merkezini oluşturuyor.

Fosil yakıt (maden kömürü, petrol, doğalgaz) sayesinde elde edilen elektrik enerjisinin büyük hava kirliliği yarattığı bir gerçek. Özellikle de maden kömürü ve fuel oil yakan elektrik santrallerinin bacalarından çıkan duman, yağmur yağdığı anda asit yarattığından gerek yakın gerekse de uzak çevrede olan tüm bitkisel örtüyü mahvediyor. Bacalardan çıkan dumanın canlılar ve özellikle de insanlarca solunması ayrıca bir dizi hastalık yaratıyor. Bunlar bilimsel olarak kanıtlanmış konular. Ancak güneş enerjisinden elektrik elde etmenin ne

kadar çevre dostu olduğu tartışma konusu oldu.

Araştırmacılar 2004-2006 yılları arasında gerek Avrupa gerekse de ABD'de 4 değişik tipte solar panel üreten 13 firmanın etrafa yaydığı hava kirliliği ile ilgili verileri analiz etti. Solar panel üretimi sırasında zehirli maddeler ve gazlar da üretiliyor. Kurşun, cıva ve cadmium maddelerinin sağlığa zararlı olduğu 1980'lerin başından beri biliniyor. Yine de solar panel ve akü üretimi ve

kullanımı sırasında harcanan enerjinin ve üretilen zehirli gazların oranı fosil yakıtla elektrik üretimine kıyasla yüzde 90 daha az.

Bazı araştırmacılar kadmium ve kurşun maddelerinin ağır metaller olduğunu ve bunların çok zehir içerdiğini söylüyorlar. Ancak özellikle de maden kömürü yakıldığında bunların dumanla beraber havaya gönderdiği kurşun ve kadmium ağır metaller solar enerjidekine kıyasla kat kat daha fazla.

Ancak güneş enerjisinden elektrik üretmek için gerekli yatırım veya mali harcama fosil yakıtla elektrik üretimi ile kıyaslandığında daha fazladır. Bireysel temelde her evde kurulacak solar paneller büyük bir plan çerçevesinde ve devletin yatırımı olmaksızın verimsiz olur, fosil elektrik üretimi ile kıyaslandığında maliyeti yüksek olur.

Güneş enerjisinden verimli bir şekilde faydalanmak için gerekli plan ve uygulama ancak sosyalist ekonomi ile hayat bulabilir. Bunun haricinde yapılan uygulamalar kısıtlı olmak zorundadır.

Hayat Ansiklopedisi'ne Ziyaretçi Akını

Dünyadaki tüm canlıların ansiklopedisini kapsayacak internet sitesi ilk günde 11 milyon ziyaretçinin akınına uğradı.

Dünyanın çeşitli yerlerindeki bilimciler tarafından yenilenebilecek olan bu site dünyamızdaki türlerle ilgili 1m ilyon web sayfasını kullanıcılara sunmayı hedefliyor.

İlk günde gelen talebi karşılayamayan web sitesi 5 saat sonra çöktü! Siteyi hazırlayan bilimciler bu kadar talep alacaklarını hiç beklememişlerdi ve altyapılarını çok daha az internet trafiğine göre düzenlemişlerdi.

Şu anda 30 bin civarında web sayfası olan Hayat Ansiklopedisi video, fotoğraf ve yazılardan oluşuyor.

Verem Geri Geldi

Dünyada verem hastalıkları yayılmaya devam ediyor. Özellikle yoksul kesimleri öldüren bu hastalık vakaları sadece geri bırakılmış ülkelerde değil aynı zamanda gelişmiş kapitalist ülkelerde de arttı.

Dünya Sağlık Örgütü WHO tarafından hazırlanan rapor tüyler ürperticidir. Verem hastalığının bazı türleri ilaçla kolayca tedavi edilirken özellikle de normal ilaç tedavisine yanıt vermeyen verem hastalığı tahmin edilenden daha hızlı yayılıyor. Bazı ülkelerde bu hastalığa yakalanan hasta sayısı verem hastalarının yüzde 20'sini oluşturuyor.

WHO "Veremle Savaş" bölümünün başkanı Dr. Mario Raviglione, "On yıl önce bu oranları düşünemezsiniz bile" diyor ve "veremin tedavisinde hata yaptığınızda sonucun ne olduğunu görüyorsunuz" diye de ekliyor.

WHO tüm dünyada verem hastalığı ile bilgilere sahip değil. Özellikle de Afrika ülkelerinde...

Dünya çapında her yıl 500 bin kişi tehlikeli verem hastalığına yakalanıyor. Ve bunların en yüksek oranını Doğu Avrupa ülkeleri oluşturuyor. Bu ülkelerin yanında Hindistan ve Çin'de de verem hastalığı yaygın.

İlaç tedavisine direnç gösteren verem hastalığı, normal verem hastalığının yanlış ya da yetersiz tedavi edilmesi sonucu oluşuyor. Bu nedenle ortaya çıkan yeni verem mikrobuna karşı yeni ilaçlar üretilmek zorunda. Ancak bunun zaman alması nedeniyle verem hastalığının daha geniş kesimlere bulaşması da hız alıyor.

"5 MART 1953

İlk önce kim kime metin ol kardeşim-
diyecek,
ilk önce kim kime başsağlığı dileyecek?
Hepimizindi o,
hepimizindir
Yoldaşlarım,
acınızı duyuyorum,
sizin duyduğunuz gibi tıpkı,
aynı şiddetle.
Kardeşlerim,
hüngür hüngür ağlamak geliyor içimden,
tutuyorum kendimi sizin gibi tıpkı
aynı metanetle.
Seviyorum onu,
Marks'ı, Engels'i, Lenin'i, sevdiğim gibi
sevdiğiniz gibi,
aynı muhabbetle,
aynı hürmetle.
Yoksul esir halkımın dostuydu o.
-hangi halkın dostu değildi ki-
bütün emekçi insanlık
beyaz, siyah, sarı
baktı akıllı güzel gözlerine onun,
baktı hayranlıkla, hayretle:
orda aşikâne yollar
orda yollar apaydınlık
orda kurtuluş,
bahtiyarlık
her birine...
Halkımın savaş bayrağıdır o.
halkımın ölümü, göze alarak,
kaç kereler,
"Barış, bağımsızlık, hürriyet" sözleri yerine
yazdı iki hecelik adını onun
fabrika duvarlarına,
yazı tahtasına okulların
ve köy türkülerine.
Yoldaşlarım.
Sovyet insanları,
günler ağır
Onsuz geçilecek bu ağır günler
sarsıntısız, çatlaksız
ama onunla ve Lenin'le beraber
yani... partisiyle
yani... partisi başta
Bu parti eşi emsali görülmedik bir çeliktendir
Bu çeliğin adı:
boydan boya ömrünü vermek emrine halkın
boydan boya ömrünü vermek..."

Nazım Hikmet

Yoldaş, Sok bıyığını Troçkist ikiyüzlünün çorbasına!

Petrol Tekelleri Irak'a Gitmeye Hazırlanıyor

İngiliz hükümetinin iş çevreleri temsilcisi Michael Wareing petrol tekellerinin Basra'ya gitmeye hazırlandığını açıkladı.

Basra Gelişme Komisyonu Başkanı olarak da bilinen Michael Wareing aynı zamanda dünyada en büyük murakıp şirketlerden KPMG'nin de başkanı... Wareing, İngiliz The Observer gazetesine verdiği demeçte Basra'daki güvenliğin iyiye gittiğini ve yatırımcıların bu bölgedeki güvenlikten kaygı duymamaları gerektiğini; Exxon, Shell gibi petrol tekellerinin Basra yöresinde yatırım yapmaya hazır

olduklarını açıkladı.

Irak hükümetinin yeni hidrokarbon yasasını geçirmesiyle birlikte petrol tekellerinin Basra yöresinde petrol kuyuları ve boru hatlarını inşasına başlayacaklarını da dile getiren Wareing önümüzdeki günlerde hareketlenmelere şahit olacağımızı da söylemekten geri durmadı.

Basra yöresini kontrolü altında tutan İngiliz ordusu bu bölgeyi gerek burada nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan Şiiler gerekse de İran'la anlaşarak 2003 yılından beri yönetiyor.

İngiliz Uluslararası Gelişme Dairesi tarafından finanse edilen Basra Gelişme Komisyonu petrol kaynakları yanında havaalanı, tarım ve bankacılık sektöründe de yatırımların hızlanmasını beklediğini açıkladı.

2003 yılında Irak savaşını petrol için yapmadıkları açıklayan İngiliz ve ABD emperyalistlerinin Irak'ta emniyete aldıkları bölgelerde istedikleri rejimleri oluşturduktan sonra Irak petrolüne doğrudan el atmaya başlamaları onların uzun dönemli planlarını su yüzüne çıkardı.

CIA Gizli Uçuşları

Sözde "terörle mücadele" maskesi ile her türlü uluslararası ve yerel burjuva yasayı çiğneyen CIA, gizli uçuşları yalanlarken şimdi ise böyle uçuşların olduğunu açıkladı.

Bilindiği gibi 11 Eylül olayından sonra birçok suçsuz insan CIA'in sözde "terörle mücadele" operasyonlarında değişik ülkelerde tutuklanarak CIA'e ait gizli uçakları ile Fas, Almanya, İngiltere, Afganistan, Polonya, Romanya, Türkiye ve birçok ülkede CIA'e ait hapishanelere atıldılar ve daha sonra da Küba'daki Guantanamo hapishanesine götürüldüler. CIA tüm bu uygulamaları yaparken her zamanki gibi her türlü burjuva hukuku ayaklar altına aldı. Bunu da "gizlilik" gerekçesi ile yalanladı.

Ancak geçtiğimiz haftalarda İngiliz Dışişleri Bakanı David Miliband, İngiliz Parlamentosu'nda yaptığı açıklamada uzun zamandan beridir yalanlanan bu uçuşların yer aldığını doğruladı. Hatta David Miliband İngiltere ve onun hala daha sömürge bölgeleri olan adalarda ve ülkelerde bulunan ABD askeri havaalanlarının bu amaçla kullanıldığını söyleyerek sadık dostunun ona kazık attığını kabul etti.

İngiliz hükümeti ABD hükümetinin bu konudaki açıklamaları doğru kabul ettiğini açıklayan David Miliband bu konuda son 2-3 yılda elde edilen delilleri neden gözardı ettiğini açıklayamadı. İngiliz güvenlik güçleri ile gizli

servislerinin CIA ile ortak hareket ettiğinin üstünü örtmeye çalıştı.

Öte yandan konuyla ilgili açıklama yapan CIA Direktörü Hayden, güncelliğini yitiren ve suyu çıkan bu olayın "kayıtlarda yaşanan karmaşa nedeni" ile yeni öğrenildiğini ve çok kısa bir süre devam ettiğini söyleyerek CIA'yi süttün çıkmış ak kaşık göstermeye çalıştı.

Burjuva hükümetler suyu çıkmış bu olayı hasıraltı ederek gerektiğinde kendi hazırladıkları burjuva yasaları çiğnediklerini ve çiğnemeye hazır olduklarını gösterdiler. Sonra da "özür dileyerek" hiçbir hukuksal işleme başvurmayarak sınıfına göre yasaları işlettiklerini sergilediler.

Sadece İngiltere üzerinden CIA'in bu tipte 210 uçuş yaptığını açıklayan Liberty örgütü gerek CIA gerekse de İngiliz ve AB ülkelerinin bu konuda temiz olmadığını açıkladı.

Yunanistan'da Genel Grev

13 Şubat'ta 2.5 milyon Yunanistan kamu çalışanı 24 saatlik genel grev yaparak hükümetin emeklilik sistemini değiştirme planlarını protesto etti.

Kostas Karamanlis hükümeti 170 farklı emeklilik fonunu 6 fonda birleştirmek için yasalar hazırlıyor. Ancak bu yasalar bazı sektörlerdeki işçilerin emeklilik yaşlarını artırmayı öngörüyor. Buna rağmen kamu çalışanları bu sözde reform planları ile birçok çalışanın emeklilik maaşlarında kesinti yaratacağını söylüyor.

Yunan İşçileri Genel Konfederasyonu ve Kamu Çalışanları Sendikası'nın ortaklaşa düzenlediği genel grev nedeni ile hava, deniz ve

toplu taşımacılık durdu. Hastanelerde acil servis haricinde başka hizmetler verilmedi. Medya çalışanlarının da grevde olması nedeni ile gazeteler basılmadı, radyo ve TV'lerde haberler sunulmadı. Okullar kapalı kaldı.

Aynı gün Atina ve Selanik'te de gösteri yapan onbinlerce işçi parlamento binasına yürüyerek milletvekillerine ve hükümete güçlü bir mesaj verdi. "Emeklilik Fonlarımızdan Elleriniz Çekiniz" ve "Gelecek İşçilerindir" gibi sloganlar atan işçiler hükümete ve onun güvenlik güçlerine korkulu anlar yaşattı.

Yunanistan'daki bu grev bir ayda yapılan ikinci genel grev olarak dikkat çekiyor.

Almanya'da Kamu Çalışanları Grevde

Almanya'nın kuzeyinde Hamburg ve doğusunda Saxsony eyaletlerinde kamu çalışanları 19 Şubat günü greve gittiler. Aynı gün binlerce kişinin katıldığı bir miting de düzenleyen kamu çalışanları bu eyaletlerdeki kamu çalışanlarının ücretleri düşük tutulurken vergi kaçakçılarının ise cirit atıklarını açıkladılar. Gerek mavi gerekse de beyaz yakalı işçilerle askeri personelin de greve yoğun olarak katılması, bu eyaletlerdeki yöneticilerin kimler olduğunu gösterdi.

Kuzey Rhine-Westphalia eyaletinde 16 bin çalışanın katıldığı grevde çalışanlar uzun zamandan beridir artış alamadıklarını, hükümetin ise ücretleri daha da uzun süre dondurmak için bir dizi mazeret öne sürdüğünü söylediler. Kamu çalışanları yüzde 8 artış talep ederken hükümet ise 5 yılda yüzde 5

artış teklifinde bulunuyor, onu da haftalık çalışma saatlerini 38.5 saatten 40 saate çıkararak vermeye niyetli olduğunu söylüyor ve çalışanlara hakaret ediyor.

Diğer yandan Alman çelik şirketlerinde greve giden 85 bin IG Metall Sendikası üyesi işçi çelik tekellerinin yüzde 3.5 artış teklifine karşı durarak 2008 yılı için yüzde 5.2 ücret artışı elde ettiler. Buna ek olarak Almanya'nın kuzeybatı bölgesinde çok verimli çalışan işletmelerdeki işçilerin de 200 Euro ikramiye elde etmesi gerek sendikayı gerekse de işçilerin yüzünü güldürdü. IG Metall Sendikası sözcüsü bu toplu iş sözleşmesinin son 15 yılda en iyi sözleşme olduğunu dile getirdi. İşçilerin kararlı ve örgütlü mücadelesi sayesinde bu başarı sağlandı.

Norveç İşçileri Genel Greve Hazırlanıyor

Tüm Avrupa ve dünyada işçilerin emeklilik yaşlarını artırma girişimleri Norveç'te de yürütülüyor. Ancak Norveç'te sendikası tüm çalışanlar hükümetin ve onun temsil ettiği tekellerin bu dayatmalarına karşı genel greve gideceklerini açıkladı.

Norveç'te emeklilik yaşı 67 olmasına karşın yasalar, işçilerin emeklilik haklarından hiçbir şey kaybetmeden 62 yaşında da emekli olmalarına olanak sağlıyor. Ancak hükümet yeni yasa geçirerek 62 yaşında emekliye çıkmak isteyen işçilerin emeklilik ikramiyelerinde ve

maaşlarında kesinti yapmak istiyor.

Aftenposten gazetesi yaptığı anketlerde işçilerin yüzde 66'sı yasanın aynı kalmasından yana olduğunu açıklasa da sendikalar bu oranın çok daha yüksek olduğunu söylüyor.

Mart ayında yapılacak toplu iş sözleşmelerinde bu konuyu da gündeme getireceklerini açıklayan sendikalar, hükümetin vurdumduymazlık karşısında hep beraber aynı zamanda genel greve gideceklerini açıkladılar.

RADYO E.K.İ.M

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir.

Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi
RADYO E.K.İ.M
www.radyoekim.com
RADYO E.K.İ.M Yönetim Kurulu

Doğru Sendikal Birlik Sağlanmalıdır!

Kamuda yetkili 5 sendika ve sürece destek veren diğer sendikaların da katılımıyla 6 Mart 2008 tarihinde yaklaşık 2000 kişinin katılımıyla hükümeti protesto mitingi yapıldı. Sabah 9.30'dan itibaren Lefkoşa Kuşulu Park'ta buluşan sendika üyeleri, saat 11.00 sularında Girne Kapısı üzerinden Cumhurbaşkanlığı-Ledra Palace yolunu takip ederek Meclis önüne vardılar. Sendika

Doğru Sendikal Birlik Sağlanmalıdır!

Her sene çeşitli tartışmalara yol açan "Mali yıl Protokol Görüşmeleri" bu sene de çeşitli tartışmaların yaşanmasına neden olmaktadır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi sendikaların ekonomik kazanımlar elde etme mücadelesini desteklemektedir.

Protokol masasına katılmakla yetkili beş sendikanın oluşturduğu "Sendikal Mücadele Platformu" masada sadece bu beş sendika açısından daha güçlü mücadele verebilmek için atılan doğru bir adım olarak görülebilir.

Ancak bilinmelidir ki, "Sendikal Mücadele Platformu" çalışanların tüm

başkanlarının Meclis önüne park edilen kamyonetin kasasından eylemcilere yaptıkları konuşmaların coşkuyla dinlendiği gözlemlendi. Sık sık, "Birlik, Mücadele, Dayanışma", "Hükümet İstifa" gibi sloganların atıldığı miting saat 12.30 sularında olaysız bir şekilde dağıldı. Mitingde eylemcilere konuyla ilgili hazırlanan bildiriye dağıtan Kıbrıs Sosyalist Partisi, aşağıdaki görüşleri ortaya koydu:

katmanlarını kapsamadığı şartlarda doğru bir sonuç getiremez.

Kıbrıs Sosyalist Partisi hükümet tarafının protokol masasını sendikaları bölmenin bir aracı olarak kullandığını vurgulama gereği görmektedir.

Yıllardır gerek ekonomik kazanımlar, gerek Kıbrıs sorununun çözümü için büyük mücadeleler veren sendikaların önemli bir bölümü protokol masasına dahil edilmemiştir.

Kitleselliği, örgütlü gücü tartışılmaz olan bu sendikalar hükümet tarafından masadan dışlanırken, sermaye ile uzlaşmacılıkları ve toplumsal konulardaki gerici tavırları açık olan bazı sendikalar

yine aynı hükümet tarafından protokol masasına dahil edilmiştir.

Hükümetin bu bölücü ve gerici tavrını teşhir etmek ve yenilgiye uğratmak acil bir zorunluluktur.

Özellikle "sol" görüşlü sendikalara bu bağlamda büyük bir görev düşmektedir.

Fakat, ne yazık ki, "sol" sendikalarımız bu konuda bir kez daha yanlış yapmaktadırlar!

Yıllardır birlikte mücadele verdikleri sendikalarla birlik oluşturmayarak, hükümet tarafından devre dışı bırakılmalarına müsaade etmeleri kabul edilemezdir!

Yıllardır sendikaları bölen protokol masası bir an önce dağıtılmalıdır!

Yıllardır birlikte mücadele veren sendikaların birliği, tüm sendikaların masaya dahil edilmesi sağlanmalıdır!

"Sol" sendikalarımız, hükümetlerin protokol masasını kullanarak çalışanları işçi ve memur, yetkili-yetkisiz sendika diye bölme oyununa gelmemelidirler. Yeni masada sadece kamudaki çalışanların değil, tüm sektörlerdeki emekçilerin temsil edilmesi sağlanmalıdır.

Protokol masasındaki sendikal mücadelenin çalışanların tüm katmanlarını kapsamaması sağlanmalıdır!

Yeni protokol masası;

- Asgari ücretin belirlenmesinin,
- Özlük haklarının iyileştirilmesinin,
- Sadece memurun değil, tüm çalışanların haklarının geliştirilmesinin mücadelesine dönüştürülmelidir!

"Sol" sendikalar ancak bu şartlarda hükümetlerin sendikaları bölme oyununu bozabilir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi tüm işçi ve memurları sendikalarına sahip çıkmaya ve sendikalarının bu çerçevede mücadele vermesini sağlamaya çağırılmaktadır!

Yaşanan bozuk düzenden kesin kurtuluş ancak işçilerin kendi iktidarının kurulması ile mümkündür!

Sendikalar 3 Mart'ta da Meclis'teydi

3 Mart 2008 Pazartesi günü, kamuda yetkili beş sendika Meclis önünde bir eylem gerçekleştirdi. Protokol görüşmelerinden istedikleri sonuçları alamayan sendika üyeleri, Meclis önünde toplanarak bir süre davullu, ıslıklı protesto eylemi yaptı. Meclis Genel Kurulu'nu izlemek isteyen sendika temsilcilerinin Meclis'e giriş yapmalarına izin verilmemesi üzerine polisler ile sendika yetkilileri arasında bir süre tartışma yaşandı. "Halk burada, hükümet nerede", "Halk burada muhalefet nerede", "Hükümet istifa" sloganlarının

atıldığı protesto eylemi sürerken UBP milletvekili Nazım Çavuşoğlu'nun Meclis'ten çıkarak eylemcilerle bir süre görüştüğü gözlemlendi. Görüşme sırasında eylemci sendikacılarla hararetli tartışmalar da yaşanan Çavuşoğlu, bir süre sonra Meclis'e geri döndü. Genel Kurul'a alınmayan sendikacılar yaklaşık bir saat sürdükleri eylemin ardından olaysız bir şekilde dağıldılar. Eylem dağılırken Meclis önüne gelen iki vatandaş ise eylemcilere tepki gösterdi. KTHY'deki işlerinden çıkartıldıklarını

belirten iki vatandaş, bu eylemi desteklemediklerini, kendilerinin yalnız bırakıldıklarını, KTHY eski Genel Müdürü Ahmet Derya başta olmak üzere tüm CTP yönetiminin kendilerini ekmek paralarından ettiğini kaydettiler. Sendika yöneticileriyle çok sert bir tartışmaya giren iki vatandaşın tepkisi eylem sona erdiğinde de bir süre sürdü. Eylem sırasında sendikalı eylemcilerle kısa söyleşiler yaptık. Eylemcilerin son protokol görüşmeleri ve eyleme dönük görüşleri, eylemlerin süreceğini gösterir nitelikte.

Eylem sırasında eyleme katılan vatandaşlarımızın da görüşlerini almak istedik. Hükümetin protokol görüşmeleri ile ilgili tutumuna ilişkin tek soruluk söyleşimize verilen cevaplar düşündürücüydü.

Hükümetin protokol görüşmelerindeki tutumuyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Hasan Saltık

Ben yapılanları doğru bulmuyorum. Halkın sesini dinlemeleri lazım. Şimdi çıkıp, halkın temsilcileriyle görüşmeleri lazım. Bu eylemi ben bir başlangıç olarak değerlendiriyorum. İleriki günlerde eylemlerimiz devam edecektir.

Hatice Akkuş

Yaptıkları haksızlıktır çünkü onları biz seçtik. Onları bu Meclis'e biz soktuk. O yüzden bize yaptıklarını haksızlık olarak görüyorum. Biz şu anda Meclis'in kapısında ve onları bekliyoruz. Dışarı çıkmaları gerekirdi ama bunu yapmıyorlar. Bu da halkı takmadıklarını gösterir.

Uğur Erem (KTÖS Yürütme Kurulu Üyesi)

Gördüğünüz gibi tamamen vurdumduymaz bir politika var. Halkın malı olan Meclis'e giriş izni verilmiyor şu anda. Meclis'e girmekteki amacımız orada herhangi bir taşkınlık yapmak değil. Amacımız, sadece oradaki Genel Kurul toplantısına katılıp çalışmalarını dinlemek şeklindedir.

Berhun Gümüşmaden

Devamlı tartıştığımız konu budur. Hükümet, nereden başlayacağını devamlı şaşırıyor. Sürekli birşeyleri geçiştirerek, erteleyerek sorunları düzeltmeye çalışıyor ama olmuyor. Bizim talebimiz her zamanki gibi; doğru işlerin doğru yerde, doğru zamanda yapılmasıdır. Onun dışında bir talebimiz yoktur. Bugün eylemin başlangıç aşamasındayız. Artık ileriki günlerdeki gelişmeler ne gösterirse, sendikalar da ona göre tavrını belirleyecektir.

KSP: Sendikal Mücadele Platformu Eylemini Destekliyoruz!

3 Şubat 2008 tarihinde Sendikal Mücadele Platformu, bir süredir devam eden ancak sonuç alınamayan protokol görüşmelerini ve hükümetin tavrını protesto etmek amacıyla Meclis önünde bir eylem gerçekleştirdi. Kıbrıs Sosyalist Partisi de, süreç ve eylemle ilgili bir bildiri yayınlamaya görüşlerini kamuoyu ile paylaştı. Aynen yayınlıyoruz:

Sendikal Mücadele Platformu Eylemini Destekliyoruz!

Bugün, kamuda yetkili 5 sendikanın Meclis önünde gerçekleşen eylemi haklı taleplerle yapılmıştır. Protokol görüşmelerinde hükümetin takındığı tavizsiz tutum, hayat pahalılığı artmasına rağmen maaşlara hiç artış verilmemesi ve diğer emekçilerin ekonomik gerilemesine yol açacak olan uygulamalara karşı mücadele verilmesi kaçınılmazdır.

Bu bakımdan eylemler haklıdır ve desteklenmelidir.

Ancak biz bu eyleme hak vermekle kalmayıp eleştirmeyi de görev biliyoruz. Eleştiri konusu yaptığımız nokta, bugün yapılan eylem değildir. Bu sendikalar öncelikle özel sektördeki işçilerin örgütlenmesi ve koşullarının iyileştirilmesi konusunda sınıfta kalmaktadırlar. Elbette kamu sektöründe örgütlü sendikaların özel sektörü

örgütlenmesi mümkün değildir. Ancak bu sendikalar ne özel sektör işçilerinin örgütlenmesi ve haklarının ilerletilmesi konusunda diğer sendikalara baskı unsuru olabilmekte, ne de o sendikalarla sıkı bir işbirliği içerisinde hareket etmektedirler.

Yeni asgari ücret tespit edildikten –yani iş isten geçtikten sonra- protokol görüşmelerinde "Asgari ücret 2000 YTL olsun, biz sıfır zamma razıyız" asgari ücretin yükseltilmesi için yeterli değildir.

Asgari ücretli işçiler düşünülüyorduyorsa, o dönemde eylemlere gidilmeli ve özel sektör çalışanlarının örgütlülüğünün sağlanması için mücadele verilmeliydi.

KSP olarak emekten yana olanların sektör ayrımı yapmaması gerektiğine inanıyoruz.

Sendikal Mücadele Platformu ne yazık ki sadece protokol görüşmelerine katılan sendikalarla kısıtlı kalmış ve diğer sendikalar sürece dahil edilmemiştir.

Emek mücadelesi verilecekse, bu, tüm emekçilerle, emekten yana olan tüm sendikalarla verilmelidir.

KSP olarak başta en örgütlü ve güçlü sendikalar olarak KTÖS, KTOEÖS ve KTAMS'a ve tüm diğer örgütlü sendikalara güç birliğini geliştirme ve sendikal örgütlülüğün özel sektörde de sağlanabilmesi için her türlü yasal eylemliliği gerçekleştirme çağrısı yapıyoruz.